

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2018/1805

2018 m. lapkričio 14 d.

dėl nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Sąjunga yra užsibrėžusi tikslą puoseleli ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;
- (2) teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, kuris nuo 1999 m. spalio 15–16 d. Tamperėje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo visuotinai laikomas Sąjungoje vykdomo teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagrindu;
- (3) nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymas ir konfiskavimas yra vienos veiksmingiausių kovos su nusikalstamumu priemonių. Sąjunga yra įsipareigojusi užtikrinti, kad nusikalstamu būdu įgytas turtas būtų veiksmingiau nustatomas, konfiskuojamas ir pakartotinai panaudojamas pagal Stokholmo programą „Atvira ir saugi Europa piliečių labui ir saugumui“ ⁽²⁾;
- (4) kadangi nusikalstamumas dažnai būna tarpvalstybinio pobūdžio, siekiant išaldyti nusikaltimo priemones ir pajamas iš nusikaltimų bei jas konfiskuoti, būtinas veiksmingas tarpvalstybinis bendradarbiavimas;
- (5) dabartinę Sąjungos teisinę sistemą, susijusią su nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimu, sudaro Tarybos pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ⁽³⁾ ir 2006/783/TVR ⁽⁴⁾;
- (6) iš Komisijos ataskaitų apie pamatinių sprendimų 2003/577/TVR ir 2006/783/TVR įgyvendinimą matyti, kad galiojanti nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti turtą tarpusavio pripažinimo tvarka nėra visiškai veiksminga. Tie pamatiniai sprendimai nėra vienodai įgyvendinti ir taikomi valstybėse narėse, todėl tarpusavio pripažinimo mastas yra nepakankamas, o tarpvalstybinis bendradarbiavimas nepakankamai neveiksmingas;

⁽¹⁾ 2018 m. spalio 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL C 115, 2010 5 4, p. 1.

⁽³⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje (OL L 196, 2003 8 2, p. 45).

⁽⁴⁾ 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006 11 24, p. 59).

- (7) Sąjungos teisinėje nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo sistemoje nebuvo atsižvelgta į naujausius teisės aktų pokyčius Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis. Visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/42/ES ⁽¹⁾ nustatytos būtiniausios turto išaldymo ir konfiskavimo taisyklės. Tos būtiniausios taisyklės yra susijusios su nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų konfiskavimu, įskaitant įtariamojo arba kaltinamojo ligos arba slapstymosi atvejais, kai nusikalstamos veikos atžvilgiu jau pradėtas baudžiamasis procesas, su išplėstiniu konfiskavimu ir konfiskavimu iš trečiųjų asmenų. Tos būtiniausios taisyklės taip pat yra susijusios su turto išaldymu siekiant jį prirėikus vėliau konfiskuoti. Nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti rūšys, kurioms taikoma ta direktyva, turėtų taip pat būti įtrauktos į teisinę tarpusavio pripažinimo sistemą;
- (8) priimdami Direktyvą 2014/42/ES, Europos Parlamentas ir Taryba pareiškime nurodė, kad išaldymo ir konfiskavimo Sąjungoje sistemos veiksmingumas yra neatsiejamai susijęs su gerai veikiančiu nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimu. Atsižvelgdami į poreikį Sąjungoje įdiegti išsamią nusikaltimo priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo sistemą, Europos Parlamentas ir Taryba paragino Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo;
- (9) 2015 m. balandžio 28 d. komunikate „Europos saugumo darbotvarkė“ Komisija pažymėjo, kad teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose priklauso nuo efektyvių tarpvalstybinių priemonių ir kad nuosprendžių bei teismo sprendimų tarpusavio pripažinimas yra svarbus saugumo sistemos elementas. Komisija taip pat priminė, kad reikia pagerinti nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą;
- (10) 2016 m. vasario 2 d. komunikate dėl kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų plano Komisija pabrėžė, jog reikia užtikrinti, kad terorizmą finansuojantys nusikaltėliai netektų savo turto. Komisija pareiškė, kad siekiant sužlugdyti organizuoto nusikalstamumo veiklą, kuria finansuojamas terorizmas, būtina iš tų nusikaltėlių atimti pajamas iš nusikaltimų. Tuo tikslu Komisija nurodė, kad būtina užtikrinti, kad visų rūšių nutarimai išaldyti ir nutarimai konfiskuoti būtų kuo didesniu mastu vykdomi visoje Sąjungoje, taikant tarpusavio pripažinimo principą;
- (11) siekiant užtikrinti veiksmingą nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą, tų nutarimų pripažinimo ir vykdymo taisyklės turėtų būti nustatytos teisiškai privalomu ir tiesiogiai taikytinu Sąjungos aktu;
- (12) svarbu palengvinti nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą ir vykdymą nustatant taisykles, pagal kurias valstybė narė būtų įpareigota netaikant jokių papildomų formalumų pripažinti kitos valstybės narės vykstant procesams baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus išaldyti ir nutarimus konfiskuoti ir tuos nutarimus vykdyti savo teritorijoje;
- (13) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems nutarimams išaldyti ir visiems nutarimams konfiskuoti, priimtiems vykstant procesams baudžiamosiose bylose. Procesas baudžiamosiose bylose yra autonominė Sąjungos teisės sąvoka, išaiškinta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo, nepaisant Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikos. Taigi ši sąvoka apima visų rūšių nutarimus išaldyti ir nutarimus konfiskuoti, priimtus įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika – ne tik nutarimus, kuriems taikoma Direktyva 2014/42/ES. Ji taip pat apima ir kitų rūšių nutarimus, kurie priimami nesant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio. Nors tokie nutarimai gali neegzistuoti kurios nors valstybės narės teisinėje sistemoje, atitinkama valstybė narė turėtų galėti pripažinti ir vykdyti kitos valstybės narės priimtą tokį nutarimą. Procesas baudžiamosiose bylose taip pat galėtų apimti policijos ir kitų teisėsaugos institucijų vykdomus nusikalstamų veikų tyrimus. Į šio reglamento taikymo sritį neturėtų būti įtraukti nutarimai išaldyti ir nutarimai konfiskuoti, priimti vykstant procesams civilinėse arba administracinėse bylose;
- (14) šis reglamentas turėtų būti taikomas nutarimams išaldyti ir nutarimams konfiskuoti, susijusiems su nusikalstamomis veikomis, kurioms taikoma Direktyva 2014/42/ES, taip pat nutarimams išaldyti ir nutarimams konfiskuoti, susijusiems su kitomis nusikalstamomis veikomis. Todėl į šio reglamento taikymo sritį patenkančios nusikalstamos veikos neturėtų būti apribotos tik tarpvalstybinių pobūdį turinčiais ypač sunkiais nusikaltimais, kadangi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 82 straipsnį priemonėms, kuriomis nustatomos teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo užtikrinimo taisyklės ir procedūros, nereikalaujama taikyti tokio apribojimo;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/42/ES dėl nusikaltimų priemonių ir pajamų iš nusikaltimų išaldymo ir konfiskavimo Europos Sąjungoje (OL L 127, 2014 4 29, p. 39).

- (15) tarpusavio pripažinimo principu ir skubiu teismo sprendimų vykdymu grindžiamas valstybių narių bendradarbiavimas suponuoja pasitikėjimą, kad sprendimai, kurie turi būti pripažįstami ir vykdomi, bus visada priimami laikantis teisėtumo, subsidiarumo ir proporcingumo principų. Toks bendradarbiavimas taip pat suponuoja, kad turėtų būti apsaugomos asmenų, kuriems turi poveikį nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, teisės. Prie tokių paveiktųjų asmenų, kurie gali būti fiziniai asmenys arba juridiniai asmenys, turėtų būti priskiriami asmenys, kurių atžvilgiu buvo priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, arba asmenys, kuriems nuosavybės teise priklauso turtas, kuriam tas nutarimas taikomas, taip pat bet kurie tretieji asmenys, kurių teisėms, susijusioms su tuo turtu, tuo nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis, įskaitant sąžiningus trečiuosius asmenis. Tai, ar nutarimu išaldyti arba nutarimu konfiskuoti tokiems tretiesiems asmenims daromas tiesioginis poveikis, turėtų būti sprendžiama pagal vykdančiosios valstybės teisę;
- (16) šiuo reglamentu nekeičiama pareiga gerbti pagrindines teises ir teisės principus, kaip įtvirtinta Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 6 straipsnyje;
- (17) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje (toliau – EŽTK) pripažintų principų. Tai apima ir principą, kad turi būti draudžiama bet kokia diskriminacija bet koku pagrindu, pavyzdžiui, dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, pilietybės, kalbos ar politinių įsitikinimų arba negalios. Šis reglamentas turėtų būti taikomas laikantis tų teisių ir principų;
- (18) šio reglamento taikymo sričiai priklausantiems baudžiamiesiems procesams valstybėse narėse, kurioms privalomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/64/ES ⁽¹⁾, 2012/13/ES ⁽²⁾, 2013/48/ES ⁽³⁾, (ES) 2016/343 ⁽⁴⁾, (ES) 2016/800 ⁽⁵⁾ ir (ES) 2016/1919 ⁽⁶⁾ (tų direktyvų taikymo srities ribose) turėtų būti taikomos tose direktyvose nustatytos procesinės teisės. Bet kuriuo atveju Chartijoje numatytos garantijos turėtų būti taikomos visiems procesams, kuriems taikomas šis reglamentas. Visų pirma, Chartijoje nustatytos pagrindinės baudžiamojo proceso garantijos turėtų būti taikomos šio reglamento taikymo sričiai priklausantiems procesams baudžiamosiose bylose, kurie nėra baudžiamieji procesai;
- (19) nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti perdavimo, pripažinimo ir vykdymo taisyklėmis turėtų būti užtikrinama, kad nusikalstamu būdu įgyto turto susigrąžinimo procesas būtų veiksmingas, kartu užtikrinant pagarbą pagrindinėms teisėms;
- (20) vertindama abipusį baudžiamumą, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija turėtų patikrinti, ar atsižvelgiant į nusikalstamos veikos faktines aplinkybes, nurodytas priimančiosios valstybės kompetentingos institucijos pateiktame išaldymo liudijime arba konfiskavimo liudijime, vykdančiojoje valstybėje taip pat būtų *per se* taikoma baudžiamoji sankcija, jei tos aplinkybės būtų buvusios toje valstybėje sprendimo dėl nutarimo išaldyti ar nutarimo konfiskuoti pripažinimo priėmimo metu;
- (21) priimdama nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti priimančioji institucija turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi būtinumo ir proporcingumo principų. Pagal šį reglamentą nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti turėtų būti priimamas ir perduodamas kitos valstybės narės vykdančiajai institucijai tik tuo atveju, jeigu jį būtų buvę galima priimti ir naudoti tik nacionalinėje byloje. Priimančioji institucija turėtų būti atsakinga už tokių nutarimų būtinumo ir proporcingumo įvertinimą kiekvienu atveju, kadangi turėtų būti neatsisakoma pripažinti ir vykdyti nutarimus išaldyti ir nutarimus konfiskuoti remiantis kitais pagrindais, nei numatyti šiame reglamente;
- (22) kai kuriais atvejais nutarimą išaldyti gali priimti institucija, paskirta priimančiosios valstybės, kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose išduoti arba vykdyti nutarimus išaldyti ir kuri nėra teisėjas, teismas arba prokuroras. Tokiais atvejais nutarimas išaldyti, prieš jį perduodant vykdančiajai institucijai, turėtų būti patvirtintas teisėjo, teismo arba prokuroro;

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

⁽⁴⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016 3 11, p. 1).

⁽⁵⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/800 dėl procesinių garantijų vaikams, kurie baudžiamajame procese yra įtariamieji ar kaltinamieji (OL L 132, 2016 5 21, p. 1).

⁽⁶⁾ 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1919 dėl teisinės pagalbos įtariamiesiems ir kaltinamiesiems vykstant baudžiamajam procesui ir prašomiems perduoti asmenims vykstant Europos arešto orderio vykdymo procedūroms (OL L 297, 2016 11 4, p. 1).

- (23) valstybės narės turėtų galėti pateikti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad tais atvejais, kai išaldymo liudijimas arba konfiskavimo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija turėtų kartu su išaldymo liudijimu arba konfiskavimo liudijimu joms perduoti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti originalą arba patvirtintą kopiją. Valstybės narės turėtų informuoti Komisiją apie tokio pareiškimo pateikimą arba atšaukimą. Komisija turėtų suteikti galimybę susipažinti su tokia informacija visoms valstybėms narėms ir Europos teisminiam tinklui (ETT), numatytam pagal Tarybos sprendimą 2008/976/TVR ⁽¹⁾. Europos teisminis tinklas turėtų skelbti tą informaciją tame sprendime nurodytoje tinklavietėje;
- (24) priimančioji institucija išaldymo liudijimą arba konfiskavimo liudijimą, kai taikytina, kartu su nutarimu išaldyti arba nutarimu konfiskuoti, turėtų perduoti arba tiesiogiai vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, vykdančiosios valstybės centrinei institucijai bet kuriomis raštiniais užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti liudijimo arba nutarimo autentiškumą, pavyzdžiui, registruotu laišku ar saugiu elektroniniu paštu. Priimančioji institucija turėtų galėti pasinaudoti bet kuriais atitinkamais kanalais arba perdavimo priemonėmis, įskaitant ETT, Eurojusto saugią telekomunikacijų sistemą, ar kitus teisminių institucijų naudojamus kanalus;
- (25) jei priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti pinigų sumą, turi turto arba pajamų valstybėje narėje, ji turėtų perduoti išaldymo liudijimą arba konfiskavimo liudijimą, susijusį su tuo nutarimu, tai valstybei narei. Remiantis tuo, liudijimas galėtų, pavyzdžiui, būti perduotas tai valstybei narei, kurioje fizinis asmuo, kurio atžvilgiu priimtas tas nutarimas, gyvena arba, jeigu tas asmuo neturi nuolatinio adreso, kurioje yra įprastinė jo gyvenamoji vieta. Jeigu nutarimas buvo priimtas juridinio asmens atžvilgiu, liudijimas galėtų būti perduotas tai valstybei narei, kurioje yra to juridinio asmens buveinė;
- (26) liudijimų, susijusių su nutarimais išaldyti ir nutarimais konfiskuoti, administracinio perdavimo ir gavimo tikslais, valstybės narės, jei tai būtina dėl jų vidaus teisinių sistemų struktūros, turėtų turėti galimybę paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų. Tokios centrinės institucijos taip pat galėtų teikti administracinę paramą, atlikti koordinavimo vaidmenį ir padėti renkant statistinius duomenis, tokiu būdu palengvinant ir skatinant nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimą;
- (27) tais atvejais, kai su nutarimu konfiskuoti pinigų sumą susijęs konfiskavimo liudijimas yra perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, priimančioji valstybė turėtų stengtis, kad nebūtų konfiskuojama daugiau turto nei būtina, o bendra suma, gauta įvykdžius nutarimą, neviršytų didžiausios jame nurodytos sumos. Tuo tikslu priimančioji institucija turėtų, be kita ko, konfiskavimo liudijime nurodyti turto, esančio kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje, vertę, jei ji žinoma, kad vykdančiosios institucijos galėtų į tai atsižvelgti, su vykdančiosiomis institucijomis palaikyti būtinus ryšius ir dialogą dėl turto, kuris turi būti konfiskuotas, ir nedelsiant informuoti atitinkamą (-as) vykdančiąją (-iąsias) instituciją (-as), jei ji mano, jog gali būti rizikos, kad konfiskuojant gali būti viršyta didžiausia suma. Kai tikslinga, Eurojustas galėtų atlikti koordinavimo vaidmenį neviršydamas savo kompetencijos, siekiant išvengti per didelio masto konfiskavimo;
- (28) valstybės narės turėtų būti paragintos pateikti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad, kaip vykdančiosios valstybės, jos priims išaldymo liudijimus, konfiskavimo liudijimus, arba ir tuos, ir tuos, viena (arba keliomis) oficialiaja (-iosiomis) Sąjungos kalba (-omis), kuri (-ios) nėra jų valstybinė (-ės) kalba (-os);
- (29) vykdančioji institucija turėtų pripažinti nutarimą išaldyti ir nutarimą konfiskuoti ir imtis būtinų priemonių jiems vykdyti. Sprendimas dėl nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo turėtų būti priimamas, o išaldymas arba konfiskavimas turėtų būti vykdomas taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašių nacionalinių bylų atveju. Siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą sprendimo dėl nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti priėmimą ir to nutarimo vykdymą, turėtų būti nustatyti terminai, kurie turėtų būti skaičiuojami pagal Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ⁽²⁾. Nutarimų išaldyti atveju, vykdančioji institucija ne vėliau nei per 48 valandas po to, kai priimamas sprendimas dėl tokio nutarimo pripažinimo ir vykdymo, turėtų pradėti taikyti konkrečias priemones, būtinas tokiems nutarimams įvykdyti;
- (30) vykdydamos nutarimą išaldyti, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija turėtų tinkamai atsižvelgti į tyrimo konfidencialumą. Visų pirma, vykdančioji institucija turėtų garantuoti nutarime išaldyti išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą. Tai nedaro poveikio pareigai informuoti paveiktuosius asmenis apie nutarimo išaldyti vykdymą pagal šį reglamentą;

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo (OL L 348, 2008 12 24, p. 130).

⁽²⁾ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

- (31) turėtų būti neatsisakoma pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti remiantis kitais pagrindais, nei numatyti šiame reglamente. Šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama vykdančiosioms institucijoms nepripažinti nutarimų konfiskuoti ar jų nevykdyti remiantis *ne bis in idem* principu, remiantis paveiktųjų asmenų teisėmis arba remiantis teise dalyvauti nagrinėjant bylą teisme;
- (32) šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama vykdančiosioms institucijoms nepripažinti ar nevykdyti nutarimų konfiskuoti, kai asmuo, kurio atžvilgiu buvo išduotas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu. Tai galėtų būti nepripažinimo ar nevykdymo pagrindas tik teismo posėdžių, po kurių priimami nutarimai konfiskuoti, susiję su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, atveju, o ne procesų, po kurių priimami nutarimai konfiskuoti, kurie nėra grindžiami apkaltinamuoju nuosprendžiu, atveju. Tačiau, kad tokį pagrindą būtų galima taikyti, turėtų būti įvykę vienas ar keli bylos nagrinėjimo posėdžiai. Šis pagrindas neturėtų būti taikomas, jei pagal atitinkamas nacionalines proceso taisykles bylos nagrinėjimo posėdis nėra numatytas. Tokios nacionalinės proceso taisyklės turėtų atitikti Chartiją ir EŽTK, visų pirma teisės į teisingą bylos nagrinėjimą atžvilgiu. Taip yra, pavyzdžiui, kai procesas vykdomas supaprastintu būdu, visiškai arba iš dalies taikant rašytinę procedūrą, arba procedūrą, kurioje bylos nagrinėjimo posėdis nenumatytas;
- (33) tik išskirtinėmis aplinkybėmis turėtų būti galima nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti, kai toks pripažinimas arba vykdymas neleistų vykdančiajai valstybei taikyti savo konstitucinių normų, susijusių su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve;
- (34) laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kūrimas Sąjungoje grindžiamas tarpusavio pasitikėjimu ir prezumpcija, kad kitos valstybės narės laikosi Sąjungos teisės, visų pirma paiso pagrindinių teisių. Tačiau išskirtiniais atvejais, kai, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeistos atitinkamos Chartijoje nustatytos pagrindinės teisės, vykdančioji institucija turėtų galėti nuspręsti nepripažinti ir nevykdyti atitinkamo nutarimo. Pagrindinės teisės, kurios turėtų būti aktualios šiuo atžvilgiu, yra visų pirma teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į gynybą. Teisė į nuosavybę iš esmės turėtų būti neaktuali, atsižvelgiant į tai, kad turto išaldymas ir konfiskavimas neišvengiamai reiškia kišimąsi į asmens teisę į nuosavybę ir kad būtinos apsaugos priemonės tuo atžvilgiu jau yra numatytos Sąjungos teisėje, įskaitanti ir šį reglamentą;
- (35) prieš nusprendama nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti remiantis bet kuriuo nepripažinimo ar nevykdymo pagrindu, vykdančioji institucija turėtų pasikonsultuoti su priimančiąja institucija, kad gautų visą būtiną papildomą informaciją;
- (36) nagrinėdama vykdančiosios institucijos prašymą apriboti laikotarpį, per kurį turtas turėtų būti išaldytas, priimančioji institucija turėtų atsižvelgti į visas bylos aplinkybes, visų pirma į tai, ar dėl nutarimo išaldyti tolesnio galiojimo galėtų būti padaryta nepagrįsta žala vykdančiojoje valstybėje. Prieš pateikiant oficialų prašymą vykdančiajai institucijai siūloma šiuo klausimu pasikonsultuoti su priimančiąja institucija;
- (37) priimančioji institucija turėtų informuoti vykdančiąją instituciją, kai priimančiosios valstybės institucija gauna bet kokią pinigų sumą, sumokėtą pagal tą nutarimą konfiskuoti, susitarant, kad vykdančioji valstybė turėtų būti informuojama tik tais atvejais, kai pagal nutarimą sumokėta suma daro poveikį likusiai sumai, kuri turi būti konfiskuota pagal nutarimą;
- (38) vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę atidėti nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą, visų pirma tais atvejais, kai jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui. Kai nebelieka vykdymo atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija turėtų imtis būtinų priemonių nutarimui įvykdyti;
- (39) įvykdžius nutarimą išaldyti ir po to, kai priimamas sprendimas pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija turėtų kiek įmanoma informuoti jai žinomus paveiktuosius asmenis apie tokį įvykdymą arba tokį sprendimą. Tuo tikslu vykdančioji institucija turėtų dėti visas pagrįstas pastangas nustatyti paveiktuosius asmenis, patikrinti, kaip su jais galima susisiekti ir juos informuoti apie nutarimo išaldyti įvykdymą arba apie sprendimą pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti. Vykdydama tą pareigą vykdančioji institucija galėtų prašyti priimančiosios institucijos pagalbos, pavyzdžiui, tais atvejais, kai pasirodo, kad paveiktųjų asmenų gyvenamoji vieta (buveinė) yra priimančiojoje valstybėje. Šiame reglamente nustatyta vykdančiosios institucijos pareiga

informuoti paveiktuosius asmenis nedaromas poveikis jokiai priimančiosios valstybės teisėje numatyta priimančiosios institucijos pareigai informuoti asmenis, pavyzdžiui, dėl nutarimo išaldyti priėmimo arba dėl esamų pagal priimančiosios valstybės teisę numatytų teisų gynimo priemonių;

- (40) priimančiajai institucijai turėtų būti nedelsiant pranešama, jei nutarimo išaldyti ar nutarimo konfiskuoti neįmanoma įvykdyti. Nutarimo galėtų būti neįmanoma įvykdyti dėl to, kad turtas jau yra konfiskuotas, dingęs, sunaikintas, jo negalima rasti priimančiosios institucijos nurodytoje vietoje arba kad turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant to, kad vyko vykdančiosios institucijos ir priimančiosios institucijos konsultacijos. Tokiomis aplinkybėmis vykdančioji institucija turėtų nebebūti įpareigota vykdyti nutarimą. Tačiau, jeigu vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, pagal šį reglamentą ji turėtų galėti įvykdyti nutarimą neperduodant naujo liudijimo;
- (41) kai nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymas dėl vykdančiosios valstybės teisės yra teisiškai neįmanomas, vykdančioji institucija turėtų susisiekti su priimančiąja institucija, kad aptartų padėtį ir rastų sprendimą. Toks sprendimas galėtų būti tai, kad priimančioji institucija panaikina atitinkamą nutarimą;
- (42) užbaigusi vykdyti nutarimą konfiskuoti vykdančioji institucija turėtų iškart informuoti priimančiąją instituciją apie nutarimo įvykdymo rezultatus. Kai praktiškai įmanoma, vykdančioji institucija priimančiąją instituciją tuo metu turėtų taip pat informuoti apie konfiskuotą pinigų sumą arba konfiskuoto turto dydį ir kitus duomenis, kuriuos ji laiko aktualiais;
- (43) nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą turėtų reglamentuoti vykdančiosios valstybės teisė ir tik tos valstybės institucijos turėtų būti kompetentingos spręsti dėl vykdymo tvarkos. Kai tikslinga, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija turėtų galėti prašyti Eurojusto ar ETT pagalbos, atsižvelgiant į jų kompetenciją, dėl klausimų, susijusių su nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti vykdymu;
- (44) tam, kad šis reglamentas veiktų tinkamai, būtina, kad dalyvaujančios nacionalinės kompetentingos institucijos palaikytų glaudžius ryšius, visų pirma tais atvejais, kai nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau negu vienoje valstybėje narėje. Todėl nacionalinės kompetentingos institucijos prirėikus turėtų tiesiogiai arba, kai tikslinga, per Eurojustą ar ETT konsultuotis tarpusavyje;
- (45) tarpvalstybinėse bylose neturėtų būti daromas neigiamas poveikis nukentėjusiųjų teisėms į žalos atlyginimą ir restituciją. Taisyklėse, kuriomis reglamentuojamas disponavimas išaldytu ar konfiskuotu turtu, pirmenybė turėtų būti teikiama patirtos žalos atlyginimui ir turto restitucijai nukentėjusiesiems. Nukentėjusiojo sąvoka aiškintina pagal priimančiosios valstybės teisę, kurioje taip pat turėtų būti įmanoma numatyti, kad nukentėjusiuoju šio reglamento tikslais gali būti laikomas juridinis asmuo. Šiuo reglamentu turėtų būti nedaromas poveikis taisyklėms dėl žalos kompensavimo ir turto restitucijos nukentėjusiesiems nacionaliniuose procesuose;
- (46) kai vykdančioji institucija informuojama apie priimančiosios valstybės priimančiosios institucijos arba kitos kompetentingos institucijos priimtą sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, vykdančioji institucija turėtų imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad atitinkamas turtas kuo greičiau būtų išaldytas ir atlikta jo restitucija nukentėjusiajam. Vykdančioji institucija turėtų turėti galimybę tą turtą perduoti priimančiajai valstybei, kad ši galėtų atlikti turto restituciją nukentėjusiajam, arba tiesiogiai nukentėjusiajam, jeigu priimančioji valstybė su tuo sutinka. Pareigai atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam turėtų būti taikomos šios sąlygos: nukentėjusiojo nuosavybės teisė į tą turtą turėtų būti neginčijama – tai reiškia, kad pripažįstama, jog nukentėjusysis yra teisėtas to turto savininkas ir nėra rimtų pretenzijų, dėl kurių reikėtų tuo abejoti; turėtų būti nereikalaujama, kad tas turtas būtų pateiktas kaip įrodymas baudžiamajame procese vykdančiojoje valstybėje, ir turėtų būti nedaromas poveikis paveiktųjų asmenų, visų pirma sąžiningų trečiųjų asmenų, teisėms. Vykdančioji institucija išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam turėtų atlikti tik tuo atveju, jeigu tenkinamos tos sąlygos. Jei vykdančioji institucija mano, kad tos sąlygos netenkinamos, ji turėtų pasikonsultuoti su priimančiąja institucija, pavyzdžiui, tam, kad paprašytų papildomos informacijos ar aptartų padėtį siekiant rasti sprendimą. Jei sprendimo rasti neįmanoma, vykdančioji institucija turėtų galėti nuspręsti išaldyto turto restitucijos nukentėjusiajam neatlikti;
- (47) kiekviena valstybė narė turėtų apsvarstyti galimybę įsteigti nacionalinę centralizuotą tarnybą, atsakingą už išaldyto turto administravimą, siekiant jį prirėikus vėliau konfiskuoti, ir už konfiskuoto turto administravimą. Išaldytas turtas ir konfiskuotas turtas galėtų būti pirmiausia skiriamas teisėsaugos ir organizuotų nusikaltimų prevencijos projektams įgyvendinti, taip pat kitiems viešojo intereso ir socialinės paskirties projektams;

- (48) kiekviena valstybė narė turėtų apsvarstyti galimybę įsteigti nacionalinį fondą siekiant užtikrinti tinkamą žalos atlyginimą nuo nusikaltimų nukentėjusiems asmenims, pavyzdžiui, policijos ir valstybės pareigūnų, kurie vykdydami savo pareigas žuvo arba liko neįgalūs visam gyvenimui, šeimoms. Valstybės narės galėtų numatyti, kad šiam fondui būtų skiriama dalis konfiskuoto turto;
- (49) valstybės narės turėtų neturėti galimybės viena iš kitos reikalauti kompensuoti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą. Tačiau tais atvejais, kai vykdančioji valstybė patyrė didelių arba išimtinių išlaidų, pavyzdžiui, dėl to, kad turtas buvo išaldytas ilgą laiką, priimančioji institucija turėtų atsižvelgti į bet kokią vykdančiosios institucijos pasiūlymą pasidalyti tas išlaidas;
- (50) siekiant, kad ateityje būtų galima kuo sparčiau išspręsti nustatytas problemas, susijusias su šio reglamento prieduose nustatytų liudijimų turiniu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl tų liudijimų dalinių pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (51) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo ir vykdymo, valstybės narės negali pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (52) Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl įrodymų arešto jau pakeistos Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES⁽²⁾ valstybių narių, kurioms ta direktyva yra privaloma, atžvilgiu. Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl turto išaldymo turėtų būti pakeistos šiuo reglamentu tarp valstybių narių, kurioms jis yra privalomas. Pamatinis sprendimas 2006/783/TVR taip pat turėtų būti pakeistas šiuo reglamentu tarp valstybių narių, kurioms jis yra privalomas. Todėl Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl turto išaldymo, taip pat Pamatinio sprendimo 2006/783/TVR nuostatos turėtų būti toliau taikomos ne tik tarp valstybių narių, kurioms šis reglamentas nėra privalomas, bet ir tarp bet kurios valstybės narės, kuriai šis reglamentas nėra privalomas, ir bet kurios valstybės narės, kuriai šis reglamentas yra privalomas;
- (53) šio akto teisinė forma neturėtų būti precedentas būsimiems Sąjungos teisės aktams nuosprendžių ir teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo srityje. Būsimų Sąjungos teisės aktų teisinės formos pasirinkimas turėtų būti atidžiai įvertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į, be kita ko, teisės akto veiksmingumą ir proporcingumo bei subsidiarumo principus;
- (54) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagal Tarybos sprendimą 2007/845/TVR⁽³⁾ jų turto susigrąžinimo tarnybos tarpusavyje bendradarbiautų siekiant palengvinti pajamų iš nusikaltimų bei kito su nusikaltimais susijusio turto, dėl kurių gali būti priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, paiešką ir nustatymą;
- (55) pagal prie ES sutarties ir prie SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir 4a straipsnio 1 dalį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (56) pagal Protokolo Nr. 21 1 ir 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (57) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

⁽¹⁾ OLL 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/41/ES dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose (OLL 130, 2014 5 1, p. 1).

⁽³⁾ 2007 m. gruodžio 6 d. Tarybos sprendimas 2007/845/TVR dėl valstybių narių turto susigrąžinimo tarnybų bendradarbiavimo nusikalstamu būdu įgytų pajamų bei kito susijusio turto paieškos ir nustatymo srityje (OL L 332, 2007 12 18, p. 103).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiame reglamente nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybė narė savo teritorijoje pripažįsta ir vykdo kitos valstybės narės vykstant procesams baudžiamosiose bylose priimtus nutarimus išaldyti arba nutarimus konfiskuoti.
2. Šiuo reglamentu nekeičiama pareiga gerbti pagrindines teises ir teisės principus, įtvirtintus ES sutarties 6 straipsnyje.
3. Priimdamos nutarimus išaldyti arba nutarimus konfiskuoti, priimančiosios institucijos užtikrina, kad būtų laikomasi būtinumo ir proporcingumo principų.
4. Šis reglamentas netaikomas nutarimams išaldyti ir nutarimams konfiskuoti, kurie priimami vykstant procesams civilinėse arba administracinėse bylose.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1. nutarimas išaldyti – priimančiosios institucijos priimtas arba patvirtintas sprendimas, kuriuo siekiama užkirsti kelią turto sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui arba atsikratymui juo, siekiant tą turtą konfiskuoti;
2. nutarimas konfiskuoti – įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika, teismo skirta galutinė sankcija ar priemonė, kurios pasekmė yra galutinis turto atėmimas iš fizinio arba juridinio asmens;
3. turtas – bet kokios rūšies materialus arba nematerialus, kilnojamasis arba nekilnojamasis turtas ir teisiniai dokumentai ar raštai, patvirtinantys nuosavybės teisę arba teisę į tokį turtą, kurį priimančioji institucija laiko:
 - a) pajamomis iš nusikalstamos veikos, arba jų ekvivalentu, lygiavėriu visai tokių pajamų vertei ar tik jos daliai;
 - b) nusikalstamos veikos priemonėmis arba tokių priemonių verte;
 - c) konfiskuotinu dėl bet kurių įgaliojimų konfiskuoti, numatytų Direktyvoje 2014/42/ES, taikymo priimančiojoje valstybėje arba
 - d) konfiskuotinu pagal bet kurias kitas nuostatas, susijusias su konfiskavimo įgaliojimais, įskaitant konfiskavimą nepriimant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio pagal priimančiosios valstybės teisę, įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika;
4. pajamos – bet kokia iš nusikalstamos veikos tiesiogiai ar netiesiogiai gauta ekonominė nauda; jas sudaro bet kokios formos turtas ir jos apima visas vėliau reinvestuotas ar transformuotas tiesiogines pajamas ir materialinę naudą;
5. nusikaltimo priemonės – bet koks turtas, kuris bet koku būdu visas arba iš dalies panaudotas arba skirtas panaudoti nusikalstamos veikos padarymui;
6. priimančioji valstybė – valstybė narė, kurioje priimamas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti;
7. vykdančioji valstybė – valstybė narė, kuriai pripažinimo ir vykdymo tikslais perduodamas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti;
8. priimančioji institucija:
 - a) kai priimamas nutarimas išaldyti –
 - i) teisėjas, teismas arba prokuroras, kompetentingas atitinkamoje byloje, arba

- ii) kita kompetentinga institucija, kurią priimančioji valstybė paskyrė priimančiąja institucija ir kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose nurodyti, kad turtas būtų išaldytas, arba vykdyti nutarimą išaldyti. Be to, prieš perduodant nutarimą išaldyti vykdančiajai institucijai, jį patvirtina priimančiosios valstybės teisėjas, teismas arba prokuroras, patikrinę, ar nutarimas atitinka šiame reglamente nustatytas tokio nutarimo priėmimo sąlygas. Jeigu teisėjas, teismas arba prokuroras patvirtino nutarimą, ta kita kompetentinga institucija nutarimo perdavimo tikslais taip pat gali būti laikoma priimančiąja institucija;
- b) kai priimamas nutarimas konfiskuoti – institucija, kurią priimančioji valstybė paskyrė priimančiąja institucija ir kuri pagal nacionalinę teisę yra kompetentinga baudžiamosiose bylose vykdyti teismo priimtą nutarimą konfiskuoti;
9. vykdančioji institucija – institucija, kompetentinga pripažinti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti ir užtikrinti tokio nutarimo vykdymą laikantis šio reglamento ir pagal nacionalinę teisę turto išaldymui ir konfiskavimui taikytinų procedūrų; jeigu pagal tokias procedūras reikalaujama, kad nutarimas būtų užregistruotas teisme ir kad teismas duotų leidimą jį vykdyti, vykdančiąja institucija taip pat yra institucija, kompetentinga prašyti, kad teismas atliktų tokį registravimą ir duotų tokį leidimą;
10. paveiktasis asmuo – fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, arba fizinis arba juridinis asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso turtas, kuriam tas nutarimas taikomas, taip pat bet kurie tretieji asmenys, kurių teisėms, susijusioms su tuo turtu, tuo nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis pagal vykdančiosios valstybės teisę.

3 straipsnis

Nusikalstamos veikos

1. Nutarimai išaldyti arba nutarimai konfiskuoti vykdomi netikrinant veikų, dėl kurių priimti tokie nutarimai, abipusio baudžiamumo, jei už tas veikas priimančiojoje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausia trukmė yra bent treji metai, ir jei tos veikos pagal priimančiosios valstybės teisę yra viena ar daugiau iš šių nusikalstamų veikų:

- 1) dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje;
- 2) terorizmas;
- 3) prekyba žmonėmis;
- 4) seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija;
- 5) neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis;
- 6) neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis;
- 7) korupcija;
- 8) sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą ir kitas nusikalstamas veikas, darančias poveikį Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2017/1371⁽¹⁾;
- 9) pajamų iš nusikaltimų legalizavimas;
- 10) valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas;
- 11) kibernetiniai nusikaltimai;
- 12) nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais;
- 13) pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi;
- 14) nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas;
- 15) neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais;
- 16) žmonių grobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ar įkaitų ėmimas;
- 17) rasizmas ir ksenofobija;
- 18) organizuotas ar ginkluotas plėšimas;
- 19) neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius;

⁽¹⁾ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

- 20) apgaulė;
- 21) reketas ir turto prievartavimas;
- 22) gaminių klastojimas ir piratavimas;
- 23) administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais;
- 24) mokėjimo priemonių klastojimas;
- 25) neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis;
- 26) neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis;
- 27) prekyba vogtomis transporto priemonėmis;
- 28) išžaginimas;
- 29) padegimas;
- 30) Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai;
- 31) neteisėtas orlaivių ar laivų užgrobimas;
- 32) sabotžas.

2. Nusikalstamų veikų, kurios nėra nurodytos 1 dalyje, atveju vykdančioji valstybė nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą gali sieti su sąlyga, kad veika, dėl kurios priimtas tas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti, pagal vykdančiosios valstybės teisę būtų laikoma nusikalstama veika, nesvarbu, kokie yra jos sudėties elementai ar kaip ji apibūdinta pagal priimančiosios valstybės teisę.

II SKYRIUS

NUTARIMŲ IŠALDYTI PERDAVIMAS, PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

4 straipsnis

Nutarimų išaldyti perdavimas

1. Nutarimas išaldyti perduodamas naudojant išaldymo liudijimą. Priimančioji institucija 6 straipsnyje numatytą išaldymo liudijimą tiesiogiai perduoda vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, 24 straipsnio 2 dalyje nurodytai centrinei institucijai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti išaldymo liudijimo autentiškumą.

2. Valstybės narės gali pateikti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad tais atvejais, kai išaldymo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir įvykdyti nutarimą išaldyti, priimančioji institucija privalo kartu su išaldymo liudijimu joms perduoti nutarimo išaldyti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Tačiau pagal 6 straipsnio 2 dalį išverstas turi būti tik išaldymo liudijimas.

3. Valstybės narės 2 dalyje nurodytą pareiškimą gali pateikti anksčiau nei pradėdamas taikyti šis reglamentas arba vėliau. Valstybės narės tokį pareiškimą gali atšaukti bet kuriuo metu. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokio pareiškimo pateikimą arba atšaukimą. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su tokia informacija.

4. Nutarimo išaldyti, susijusio su pinigų suma, atveju, jei priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti, turi turto arba pajamų valstybėje narėje, ji perduoda išaldymo liudijimą tai valstybei narei.

5. Nutarimo išaldyti, susijusio su konkrečiais turto vienetais, atveju, kai priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad tokie vienetai yra valstybėje narėje, ji išaldymo liudijimą perduoda tai valstybei narei.

6. Išaldymo liudijimas:

a) pateikiamas kartu su konfiskavimo liudijimu, perduodamu pagal 14 straipsnį, arba

b) jame pateikiamas nurodymas, kad turtas turi likti išaldytas vykdančiojoje valstybėje tol, kol pagal 14 straipsnį bus perduotas ir įvykdytas nutarimas konfiskuoti – šiuo atveju priimančioji institucija 6 straipsnyje nurodytame išaldymo liudijime nurodo numatomą tokio nutarimo perdavimo dieną.

7. Jeigu priimančioji institucija žino apie paveiktuosius asmenis, ji apie tai informuoja vykdančiąją instituciją. Priimančioji institucija, gavusi prašymą, taip pat praneša vykdančiajai institucijai informaciją, susijusią su reikalavimais, kurių tokie paveiktieji asmenys gali turėti atitinkamo turto atžvilgiu, įskaitant bet kokią tokių asmenų tapatybę įrodančią informaciją.

8. Jeigu, nepaisant informacijos, kuri buvo pateikta pagal 24 straipsnio 3 dalį, kompetentinga vykdančioji institucija priimančiajai institucijai nėra žinoma, priimančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, įskaitant užklausas per kontaktinius asmenis ETT, siekdama nustatyti, kuri institucija yra kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą išaldyti.

9. Jeigu išaldymo liudijimą gavusi institucija vykdančioje valstybėje nėra kompetentinga pripažinti nutarimą išaldyti arba imtis būtinų priemonių jam įvykdyti, ta institucija nedelsdama perduoda išaldymo liudijimą savo valstybės narės kompetentingai vykdančiajai institucijai ir apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

5 straipsnis

Nutarimo išaldyti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Išaldymo liudijimas pagal 4 straipsnį vienu metu perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei, išskyrus atvejus, kai taikoma šio straipsnio 2 arba 3 dalis.

2. Jei nutarimas išaldyti yra susijęs su konkrečiais turto vienetais, išaldymo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, jeigu:

- priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad įvairūs nutarime išaldyti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse, arba
- nutarime išaldyti nurodytam konkrečiam turto vienetai išaldyti reikėtų imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje.

3. Kai nutarimas išaldyti yra susijęs su pinigų suma, išaldymo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai priimančioji institucija mano, kad tam yra konkreti būtinybė, visų pirma, kai yra tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti išaldytas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime išaldyti nurodytai sumai padengti.

6 straipsnis

Standartinis išaldymo liudijimas

1. Siekdama perduoti nutarimą išaldyti, priimančioji institucija užpildo I priede nustatytą išaldymo liudijimą, jį pasirašo ir patvirtina, kad jo turinys yra tikslus ir teisingas.

2. Priimančioji institucija pateikia vykdančiajai institucijai išaldymo liudijimo vertimą į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kuri pagal 3 dalį bus priimtina tai vykdančiajai valstybei.

3. Bet kuri valstybė narė Komisijai teikiamame pareiškime bet kada gali nurodyti, kad ji priims išaldymo liudijimų vertimus į vieną ar daugiau oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurios nėra tos valstybės narės valstybinė (-ės) kalba (-os). Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su pareiškimais.

7 straipsnis

Nutarimų išaldyti pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 4 straipsnį perduotą nutarimą išaldyti ir imasi būtinų priemonių jam įvykdyti tokiu pat būdu, kaip ir vykdančiosios valstybės institucijos priimto nutarimo išaldyti atveju, išskyrus atvejus, kai vykdančioji institucija pasiremia vienu iš 8 straipsnyje numatytų nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų arba vienu iš 10 straipsnyje numatytų vykdymo atidėjimo pagrindų.

2. Vykdančioji institucija priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo išaldyti įvykdymą, pateikdama išaldyto turto apibūdinimą ir, jei žinoma, nurodydama apytikrę jo vertę. Pranešama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nepagrįstai nedelsiant po to, kai vykdančioji institucija informuojama, kad nutarimas išaldyti įvykdytas.

8 straipsnis

Nutarimų išaldyti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai

1. Vykdančioji institucija gali nuspręsti nepripažinti nutarimo išaldyti arba jo nevykdyti tik jeigu:
 - a) nutarimo išaldyti vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
 - b) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, dėl kurio būtų užkertamas kelias išaldyti atitinkamą turtą, arba yra su spaudos laisve ar saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusios normos dėl baudžiamosios atsakomybės nustatymo ar apribojimo, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti nutarimą išaldyti;
 - c) išaldymo liudijimas yra neišsamus arba aiškiai neteisingas ir jis nebuvo išsamiai užpildytas po konsultacijų, nurodytų 2 dalyje;
 - d) nutarimas išaldyti pagrįstas nusikalstama veika, kuri buvo visa arba iš dalies padaryta ne priimančiosios valstybės teritorijoje, bet visa arba iš dalies buvo padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, dėl kurios buvo priimtas nutarimas išaldyti, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikalstama veika;
 - e) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju veika, dėl kurios priimtas nutarimas išaldyti, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikalstama veika; tačiau atvejais, susijusiais su mokesčiais ar rinkliavomis arba muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančiomis taisyklėmis, negali būti atsakyta pripažinti ar vykdyti nutarimą išaldyti remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokios pačios rūšies mokesčiai ar rinkliavos arba nenumatytos tokios pačios rūšies taisyklės dėl mokesčių ir rinkliavų, arba tokios pačios rūšies muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančios taisyklės, kaip priimančiosios valstybės teisėje;
 - f) išskirtiniais atvejais, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl nutarimo išaldyti vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeistos atitinkamos Chartijoje nustatytos pagrindinės teisės, visų pirma teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į gynybą.
2. Visais 1 dalyje nurodytais atvejais, prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti arba nevykdyti nutarimo išaldyti, vykdančioji institucija bet kuriomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiąja institucija ir, kai tikslinga, jos prašo nedelsiant pateikti visą būtina informaciją.
3. Bet koks sprendimas nepripažinti ar nevykdyti nutarimo išaldyti priimamas nedelsiant ir apie tai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nedelsiant pranešama priimančiajai institucijai.
4. Jei vykdančioji institucija pripažįsta nutarimą išaldyti, bet jį vykdydama sužino, kad jam taikomas vienas iš pagrindų nepripažinti arba nevykdyti, ji nedelsdama bet kokiomis tinkamomis priemonėmis susisiekiama su priimančiąja institucija, kad aptartų priemones, kurių dera imtis. Tuo pagrindu priimančioji institucija gali nuspręsti atšaukti nutarimą išaldyti. Jei po tokių diskusijų sprendimo nerandama, vykdančioji institucija gali nuspręsti sustabdyti nutarimo išaldyti vykdymą.

9 straipsnis

Nutarimų išaldyti pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Gavusi išaldymo liudijimą, vykdančioji institucija sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ir vykdymo priima ir tą nutarimą įvykdo nedelsdama ir taip pat sparčiai bei teikdama toki pat prioritetą, kaip ir panašios nacionalinės bylos atveju.
2. Tais atvejais, kai priimančioji institucija išaldymo liudijime yra nurodžiusi, kad nutarimas išaldyti turi būti įvykdytas konkrečią dieną, vykdančioji institucija kuo labiau į tai atsižvelgia. Tais atvejais, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi, kad reikalingas dalyvaujančių valstybių narių veiksmų koordinavimas, vykdančioji institucija ir priimančioji institucija tarpusavyje koordinuoja veiksmus, kad susitartų dėl nutarimo išaldyti įvykdymo dienos. Jeigu susitarti nepavyksta, vykdančioji institucija nusprendžia dėl nutarimo išaldyti įvykdymo dienos, kuo labiau atsižvelgdama į priimančiosios institucijos interesus.
3. Nedarant poveikio 5 daliai, tais atvejais, kai priimančioji institucija išaldymo liudijime yra nurodžiusi, kad išaldymą būtina įvykdyti nedelsiant, atsižvelgiant į tai, kad yra teisėtų priežasčių manyti, jog esama grėsmės, kad atitinkamas turtas bus netrukus perkeltas arba sunaikintas, arba atsižvelgiant į bet kokius tyrimų arba procedūrinius poreikius priimančiojoje valstybėje, sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo vykdančioji institucija priima ne vėliau kaip per 48 valandas nuo išaldymo liudijimo gavimo. Ne vėliau kaip per 48 valandas nuo tokio sprendimo priėmimo vykdančioji institucija imasi konkrečių priemonių, būtinų nutarimui įvykdyti.

4. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ir vykdymo.
5. Jeigu konkrečiu atveju neįmanoma laikytis 3 dalyje nurodytų terminų, vykdančioji institucija bet kuriomis priemonėmis nedelsdama apie tai informuoja priimančiąją instituciją, nuroydamą priežastis, dėl kurių buvo neįmanoma laikytis tų terminų, ir konsultuojasi su priimančiąja institucija dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ar įvykdymo tinkamo grafiko.
6. Pasibaigus 3 dalyje nurodytiems terminams vykdančioji institucija neatleidžiama nuo pareigos nedelsiant priimti sprendimą dėl nutarimo išaldyti pripažinimo ir vykdymo ir nedelsiant tą nutarimą įvykdyti.

10 straipsnis

Nutarimų išaldyti vykdymo atidėjimas

1. Vykdančioji institucija gali atidėti pagal 4 straipsnį perduoto nutarimo išaldyti vykdymą, jeigu:
 - a) jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tokiam laikui, kuris vykdančiajai institucijai atrodo pagrįstas;
 - b) turtui jau taikomas galiojantis nutarimas išaldyti – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tol, kol tas galiojantis nutarimas bus panaikintas, arba
 - c) turtui jau taikomas galiojantis nutarimas, priimtas vykstant kitiems procesams vykdančiojoje valstybėje – tokiu atveju nutarimo išaldyti vykdymas gali būti atidėtas tol, kol toks galiojantis nutarimas bus panaikintas; tačiau šis punktas taikomas tik tuo atveju, kai galiojantis nutarimas pagal nacionalinę teisę būtų laikomas vykdytinu pirmiau už vėlesnius nacionalinius nutarimus išaldyti baudžiamosiose bylose.
2. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo išaldyti vykdymo atidėjimą, nuroydamą atidėjimo pagrindus ir, jei įmanoma, tikėtiną atidėjimo trukmę.
3. Kai nebelieka vykdymo atidėjimo pagrindo, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių nutarimui išaldyti įvykdyti ir bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

11 straipsnis

Konfidencialumas

1. Vykdydamos nutarimą išaldyti, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija tinkamai atsižvelgia į tyrimo, kurio kontekste buvo priimtas nutarimas išaldyti, konfidencialumą.
2. Vykdančioji institucija pagal savo nacionalinę teisę garantuoja nutarime išaldyti išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą, išskyrus tai, kas būtina tam nutarimui išaldyti vykdyti. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, kai tik nutarimas išaldyti įvykdomas, vykdančioji institucija informuoja apie tai paveiktuosius asmenis pagal 32 straipsnį.
3. Siekdama apsaugoti vykstančius tyrimus, priimančioji institucija vykdančiosios institucijos gali prašyti atidėti paveiktųjų asmenų informavimą pagal 32 straipsnį apie nutarimo išaldyti įvykdymą. Kai nebėra būtina atidėti paveiktųjų asmenų informavimą siekiant apsaugoti vykstančius tyrimus, priimančioji institucija atitinkamai informuoja vykdančiąją instituciją, kad pastaroji galėtų pagal 32 straipsnį informuoti paveiktuosius asmenis apie nutarimo išaldyti įvykdymą.
4. Jei vykdančioji institucija negali laikytis šiame straipsnyje nustatytų konfidencialumo pareigų, ji nedelsdama ir, kai įmanoma, prieš įvykdydama nutarimą išaldyti apie tai praneša priimančiajai institucijai.

12 straipsnis

Nutarimų išaldyti trukmė

1. Turtas, kuriam taikomas nutarimas išaldyti, vykdančiojoje valstybėje lieka išaldytas tol, kol tos valstybės kompetentinga institucija galutinai užbaigia veiksmus reaguodama į nutarimą konfiskuoti, perduotą pagal 14 straipsnį, arba tol, kol priimančioji institucija vykdančiąją instituciją informuoja apie bet kokį sprendimą arba priemonę, dėl kurių nutarimas yra nevykdytinas arba turi būti panaikintas pagal 27 straipsnio 1 dalį.

2. Vykdančioji institucija, atsižvelgdama į bylos aplinkybes, priimančiajai institucijai gali pateikti pagrįstą prašymą apriboti laikotarpį, kuriuo turtas turi būti išaldytas. Toks prašymas, įskaitant bet kokią aktualią patvirtinamąją informaciją, perduodamas bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad priimančioji institucija galėtų nustatyti prašymo autentiškumą. Nagrinėdama tokį prašymą priimančioji institucija atsižvelgia į visus interesus, įskaitant vykdančiosios institucijos interesus. Priimančioji institucija į prašymą reaguoja kuo greičiau. Jeigu priimančioji institucija nesutinka su tokiu apribojimu, ji vykdančiąją instituciją informuoja apie nesutikimo priežastis. Tokiu atveju turtas lieka išaldytas pagal 1 dalį. Jeigu priimančioji institucija nesureaguoja per šešias savaites nuo prašymo gavimo, vykdančioji institucija nebėra įpareigota vykdyti nutarimą išaldyti.

13 straipsnis

Galimybės vykdyti nutarimą išaldyti nebuvimas

1. Jei vykdančioji institucija mano, kad nutarimo išaldyti įvykdyti neįmanoma, ji nedelsdama apie tai praneša priimančiajai institucijai.
2. Prieš pranešdama priimančiajai institucijai pagal 1 dalį, vykdančioji institucija, kai tikslinga, pasikonsultuoja su priimančiaja institucija.
3. Nutarimo išaldyti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu turtas:
 - a) jau yra konfiskuotas;
 - b) yra dingęs;
 - c) yra sunaikintas;
 - d) jo negalima rasti išaldymo liudijime nurodytoje vietoje arba
 - e) jo negalima rasti, nes turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant 2 dalyje nurodytų konsultacijų.
4. 3 dalies b, d ir e punktuose nurodytų situacijų atžvilgiu, kai vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, vykdančioji institucija gali vykdyti nutarimą išaldyti, neperduodant naujo išaldymo liudijimo, su sąlyga, kad prieš įvykdydama nutarimą išaldyti vykdančioji institucija paklausia priimančiosios institucijos, ar nutarimas išaldyti dar galioja.
5. Nepaisant 3 dalies, tuo atveju, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi, kad galėtų būti išaldytas tokios pat vertės turtas, vykdančiosios institucijos nereikalaujama vykdyti nutarimo išaldyti, jei yra susidariusi viena iš 3 dalyje nurodytų aplinkybių ir nėra tokios pat vertės turto, kuris gali būti išaldytas.

III SKYRIUS

NUTARIMŲ KONFISKUOTI PERDAVIMAS, PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

14 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimas

1. Nutarimas konfiskuoti perduodamas naudojant konfiskavimo liudijimą. Priimančioji institucija 17 straipsnyje numatytą konfiskavimo liudijimą tiesiogiai perduoda vykdančiajai institucijai arba, kai taikytina, 24 straipsnio 2 dalyje nurodytai centrinei institucijai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis ir tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji institucija galėtų nustatyti konfiskavimo liudijimo autentiškumą.
2. Valstybės narės gali padaryti pareiškimą, kuriame būtų nurodyta, kad tais atvejais, kai konfiskavimo liudijimas joms perduodamas siekiant pripažinti ir įvykdyti nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija privalo kartu su konfiskavimo liudijimu joms perduoti nutarimo konfiskuoti originalą arba patvirtintą jo kopiją. Tačiau pagal 17 straipsnio 2 dalį išverstas turi būti tik konfiskavimo liudijimas.
3. Valstybės narės 2 dalyje nurodytą pareiškimą gali padaryti anksčiau nei pradėdamas taikyti šis reglamentas arba vėliau. Valstybės narės tokį pareiškimą gali atšaukti bet kuriuo metu. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tokio pareiškimo padarymą arba atšaukimą. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su tokia informacija.
4. Nutarimo konfiskuoti, susijusio su pinigų suma, atveju, kai priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, turi turto arba pajamų valstybėje narėje, priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą perduoda tai valstybei narėi.

5. Nutarimo konfiskuoti, susijusio su konkrečiais turto vienetais, atveju, kai priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad tokie vienetai yra valstybėje narėje, priimančioji institucija konfiskavimo liudijimą perduoda tai valstybei narei.

6. Jeigu priimančioji institucija žino apie paveiktuosius asmenis, ji apie tai informuoja vykdančiąją instituciją. Priimančioji institucija, gavusi prašymą, taip pat praneša vykdančiajai institucijai informaciją, susijusią su reikalavimais, kurių tokie paveiktieji asmenys gali turėti atitinkamo turto atžvilgiu, įskaitant bet kokią tų asmenų tapatybę įrodančią informaciją.

7. Jeigu, nepaisant informacijos, kuri buvo pateikta pagal 24 straipsnio 3 dalį, kompetentinga vykdančioji institucija nėra žinoma priimančiajai institucijai, priimančioji institucija pateikia visas būtinas užklausas, įskaitant užklausas per kontaktinius asmenis ETT, siekiant nustatyti, kuri institucija yra kompetentinga pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti.

8. Jeigu konfiskavimo liudijimą gavusi vykdančiosios valstybės institucija nėra kompetentinga pripažinti nutarimą konfiskuoti arba imtis būtinų priemonių jam įvykdyti, ta institucija tą konfiskavimo liudijimą nedelsdama perduoda savo valstybės narės kompetentingai vykdančiajai institucijai ir apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

15 straipsnis

Nutarimo konfiskuoti perdavimas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių

1. Konfiskavimo liudijimas pagal 14 straipsnį vienu metu perduodamas tik vienai vykdančiajai valstybei, išskyrus atvejus, kai taikoma šio straipsnio 2 arba 3 dalis.

2. Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su konkrečiais turto vienetais, konfiskavimo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei, jeigu:

- a) priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad įvairūs nutarime konfiskuoti nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse, arba
- b) nutarime konfiskuoti nurodytam konkrečiam turto vienetai konfiskuoti reikėtų imtis veiksnių daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje.

3. Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su pinigų suma, konfiskavimo liudijimas tuo pačiu metu gali būti perduodamas daugiau negu vienai vykdančiajai valstybei tais atvejais, kai priimančioji institucija mano, kad tam yra konkreči būtinybė, visų pirma, kai:

- a) atitinkamas turtas nebuvo išaldytas pagal šį reglamentą arba
- b) tikėtina, kad turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir bet kurioje vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime konfiskuoti nurodytai sumai konfiskuoti.

16 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti perdavimo pasekmės

1. Nutarimo konfiskuoti perdavimas naudojant liudijimą vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių pagal 14 ir 15 straipsnius neapriboja priimančiosios valstybės teisės vykdyti nutarimą.

2. Bendra suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti, susijusį su pinigų suma, negali viršyti tame nutarime nurodytos didžiausios sumos, nepaisant to, ar tas nutarimas buvo perduotas vienai ar daugiau vykdančiųjų valstybių.

3. Priimančioji institucija bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nedelsdama informuoja vykdančiąją instituciją tais atvejais, kai:

- a) ji mano, visų pirma remdamasi informacija, kurią ji pagal 21 straipsnio 1 dalies b punktą gavo iš vykdančiosios institucijos, kad yra rizikos, jog vykdam konfiskavimą gali būti viršyta didžiausia suma;
- b) visas nutarimas konfiskuoti arba jo dalis buvo įvykdyta priimančiojoje valstybėje arba kitoje vykdančiojoje valstybėje, nurodydama sumą, kurios atžvilgiu nutarimas konfiskuoti dar nėra įvykdytas, arba
- c) po konfiskavimo liudijimo perdavimo pagal 14 straipsnį priimančiosios valstybės institucija gauna bet kokią pinigų sumą, sumokėtą pagal tą nutarimą konfiskuoti.

Jeigu taikomas pirmos pastraipos a punktas, priimančioji institucija kuo greičiau informuoja vykdančiąją instituciją, kai nebelieka tame punkte nurodytos rizikos.

17 straipsnis

Standartinis konfiskavimo liudijimas

1. Siekdama perduoti nutarimą konfiskuoti, priimančioji institucija užpildo II priede nustatytą konfiskavimo liudijimą, jį pasirašo ir patvirtina, kad jo turinys yra tikslus ir teisingas.
2. Priimančioji institucija pateikia vykdančiajai institucijai konfiskavimo liudijimo vertimą į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kuri pagal 3 dalį bus priimtina tai vykdančiajai valstybei.
3. Bet kuri valstybė narė Komisijai teikiamame pareiškime bet kada gali nurodyti, kad ji priims konfiskavimo liudijimų vertimus į vieną ar daugiau oficialiųjų Sąjungos kalbų, kurios nėra tos valstybės narės valstybinė (-ės) kalba (-os). Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su pareiškimais.

18 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal 14 straipsnį perduotą nutarimą konfiskuoti ir imasi būtinų priemonių jam vykdyti tokiu pat būdu, kaip ir vykdančiosios valstybės institucijos priimto vidaus nutarimo konfiskuoti atveju, išskyrus atvejus, kai vykdančioji institucija remiasi vienu iš 19 straipsnyje numatytų nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų arba vienu iš 21 straipsnyje numatytų vykdymo atidėjimo pagrindų.
2. Kai nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiu turto vienetu, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija gali susitarti, jeigu tai numatyta priimančiosios valstybės teisėje, kad konfiskavimas vykdančiojoje valstybėje gali būti vykdomas konfiskuojant to turto, kuris turėjo būti konfiskuotas, vertę atitinkančią pinigų sumą.
3. Kai nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma, ir vykdančioji institucija negali gauti tos sumos mokėjimo, ji vykdo nutarimą konfiskuoti pagal 1 dalį bet kurio tam tikslui turimo turto vieneto atžvilgiu. Vykdančioji institucija, kai būtina, konvertuoja konfiskuotiną pinigų sumą į vykdančiosios valstybės valiutą pagal dienos euro keitimo kursą, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje tą dieną, kai buvo priimtas nutarimas konfiskuoti.
4. Bet kuri pinigų sumos dalis, kuri išieškoma pagal nutarimą konfiskuoti bet kurioje valstybėje, kuri nėra vykdančioji valstybė, visiškai atskaitoma iš sumos, kuri turi būti konfiskuota vykdančiojoje valstybėje.
5. Kai priimančioji institucija priima nutarimą konfiskuoti, tačiau nėra priėmusi nutarimo išaldyti, vykdančioji institucija gali, naudodamasi viena iš 1 dalyje numatytų priemonių, nuspręsti savo iniciatyva išaldyti atitinkamą turtą pagal savo nacionalinę teisę, siekdama vėliau įvykdyti nutarimą konfiskuoti. Tokiu atveju vykdančioji institucija nedelsdama informuoja priimančiąją instituciją ir, jei įmanoma, prieš išaldant atitinkamą turtą.
6. Užbaigusi vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis iškart informuoja priimančiąją instituciją apie nutarimo įvykdymo rezultatus.

19 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai

1. Vykdančioji institucija gali nuspręsti nepripažinti nutarimo konfiskuoti ar jo nevykdyti tik jeigu:
 - a) nutarimo konfiskuoti vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
 - b) pagal vykdančiosios valstybės teisę yra privilegija ar imunitetas, dėl kurio būtų užkertamas kelias konfiskuoti atitinkamą turtą, arba yra su spaudos laisve ar saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusios normos dėl baudžiamosios atsakomybės nustatymo ar apribojimo, dėl kurių užkertamas kelias vykdyti nutarimą konfiskuoti;
 - c) konfiskavimo liudijimas yra neišsamus arba aiškiai neteisingas ir jis nebuvo išsamiai užpildytas po 2 dalyje nurodytų konsultacijų;

- d) nutarimas konfiskuoti susijęs su nusikalstama veika, kuri buvo visa arba iš dalies padaryta ne priimančiosios valstybės teritorijoje, bet visa arba iš dalies buvo padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, dėl kurios buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, nelaikoma nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės teisę;
- e) pagal vykdančiosios valstybės teisę nutarimo konfiskuoti būtų neįmanoma vykdyti dėl paveiktųjų asmenų teisių, įskaitant jeigu tai neįmanoma dėl to, kad buvo taikytos teisių gynimo priemonės pagal 33 straipsnį;
- f) 3 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju veika, dėl kurios buvo išduotas nutarimas konfiskuoti, pagal vykdančiosios valstybės teisę nelaikoma nusikalstama veika; tačiau atvejais, susijusiais su mokesčiais ar rinkliavomis arba muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančiomis taisyklėmis, negali būti atsakyta pripažinti ar vykdyti nutarimą konfiskuoti remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyti tokios pačios rūšies mokesčiai ar rinkliavos arba nenumatytos tokios pačios rūšies taisyklės dėl mokesčių ir rinkliavų, arba tokios pačios rūšies muitus ir valiutos keitimą reglamentuojančios taisyklės, kaip priimančiosios valstybės teisėje;
- g) pagal konfiskavimo liudijimą asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, išskyrus tik jei konfiskavimo liudijime nurodyta, kad pagal kitus priimančiosios valstybės teisėje nustatytus procedūrinius reikalavimus:
- i) asmeniui buvo asmeniškai laiku įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą arba jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą to teismo posėdžio laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog tas asmuo žinojo apie numatytą teismo posėdį ir buvo laiku informuotas, kad toks nutarimas konfiskuoti gali būti priimtas, net jeigu jis neatvyks į teismo posėdį;
 - ii) asmuo, žinodamas apie numatytą teismo posėdį, įgaliotojį advokatą, kurį paskyrė pats atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teismo posėdžio metu ir tas advokatas iš tikrųjų jį gynė teismo posėdyje arba
 - iii) asmuo, jam įteikus nutarimą konfiskuoti ir jį aiškiai informavus apie teisę į pakartotinį bylos nagrinėjimą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurį nagrinėjant šis asmuo turėtų teisę dalyvauti ir kurie suteiktą galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujų įrodymų nagrinėjimą, ir po kurio nutarimas konfiskuoti galėtų būti panaikintas, aiškiai nurodė, kad neginčija nutarimo konfiskuoti arba per taikomą laikotarpį nepareikalavo pakartotinio bylos nagrinėjimo arba nepateikė apeliacinio skundo;
- h) išskirtiniais atvejais, remiantis konkrečiais ir objektyviais įrodymais, turima pagrįstų priežasčių manyti, kad dėl nutarimo konfiskuoti vykdymo, atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes, būtų akivaizdžiai pažeistos atitinkamos Chartijoje nustatytos pagrindinės teisės, visų pirma teisė į veiksmingą teisinę gynybą, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisė į gynybą.
2. Visais 1 dalyje nurodytais atvejais, prieš nuspręsdama visiškai ar iš dalies nepripažinti ar nevykdyti nutarimo konfiskuoti, vykdančioji institucija bet kuriomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiąja institucija ir, kai tikslinga, jos prašo nedelsiant pateikti visą būtina informaciją.
3. Bet koks sprendimas nepripažinti ar nevykdyti nutarimo konfiskuoti priimamas nedelsiant ir apie tai bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis nedelsiant pranešama priimančiajai institucijai.

20 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo terminai

1. Vykdančioji institucija sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo priima nedelsdama ir, nedarant poveikio 4 daliai, ne vėliau kaip per 45 dienas nuo konfiskavimo liudijimo gavimo.
2. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo.
3. Išskyrus atvejus, kai yra 21 straipsnyje nurodytų vykdymo atidėjimo pagrindų, vykdančioji institucija imasi konkrečių priemonių, būtinų siekiant nutarimą konfiskuoti įvykdyti nedelsiant ir bent jau taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioriteta, kaip ir panašiu vidaus atveju.
4. Jeigu konkrečiu atveju neįmanoma laikytis 1 dalyje nurodyto termino, vykdančioji institucija nedelsdama apie tai bet kuriomis priemonėmis informuoja priimančiąją instituciją, nurodydama priežastis, dėl kurių buvo neįmanoma laikytis to termino, ir konsultuojasi su priimančiąja institucija dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo tinkamo grafiko.

5. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam terminui vykdančioji institucija neatleidžiama nuo pareigos priimti sprendimą dėl nutarimo konfiskuoti pripažinimo ir vykdymo ir nedelsiant tą nutarimą įvykdyti.

21 straipsnis

Nutarimų konfiskuoti vykdymo atidėjimas

1. Vykdančioji institucija gali atidėti pagal 14 straipsnį perduoto nutarimo konfiskuoti pripažinimą arba vykdymą, jeigu:

- a) jį vykdant galėtų būti pakenkta vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui – tokiu atveju nutarimo konfiskuoti vykdymas gali būti atidėtas tokiam laikui, kuris vykdančiajai institucijai atrodo pagrįstas;
- b) su pinigų suma susijusio nutarimo konfiskuoti atveju vykdančioji institucija mano, kad yra rizikos, jog įvykdžius tą nutarimą konfiskuoti gauta bendra suma galėtų gerokai viršyti nutarime konfiskuoti nurodytą sumą, nes tas nutarimas konfiskuoti vienu metu vykdomas daugiau negu vienoje valstybėje narėje;
- c) turtas jau yra vykstančio konfiskavimo proceso dalykas vykdančiojoje valstybėje arba
- d) buvo pasinaudota teisių gynimo priemone, kaip nurodyta 33 straipsnyje.

2. Nepaisant 18 straipsnio 5 dalies, vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nutarimo konfiskuoti vykdymo atidėjimo laikotarpiu imasi visų priemonių, kurių ji imtūsi panašios nacionalinės bylos atveju siekdama užkirsti kelią tam, kad nebeliktų turto nutarimo konfiskuoti vykdymui.

3. Vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis priimančiajai institucijai praneša apie nutarimo konfiskuoti vykdymo atidėjimą, nurodydama atidėjimo pagrindus ir, jei įmanoma, tikėtiną atidėjimo trukmę.

4. Kai nebelieka jokių vykdymo atidėjimo pagrindų, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių nutarimui konfiskuoti įvykdyti ir bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis apie tai informuoja priimančiąją instituciją.

22 straipsnis

Galimybės vykdyti nutarimą konfiskuoti nebuvimas

1. Jei vykdančioji institucija mano, kad nutarimo konfiskuoti įvykdyti neįmanoma, ji nedelsdama apie tai praneša priimančiajai institucijai.

2. Prieš pranešdama priimančiajai institucijai pagal 1 dalį, vykdančioji institucija, kai tikslinga, pasikonsultuoja su priimančiąja institucija atsižvelgdama ir į 18 straipsnio 2 arba 3 dalyje numatytas galimybes.

3. Nutarimo konfiskuoti nevykdymas pagal šį straipsnį gali būti pateisinamas tik jeigu turtas:

- a) jau yra konfiskuotas;
- b) yra dingęs;
- c) yra sunaikintas;
- d) jo negalima rasti konfiskavimo liudijime nurodytoje vietoje arba
- e) jo negalima rasti, nes turto buvimo vieta nenurodyta pakankamai tiksliai, nepaisant 2 dalyje nurodytų konsultacijų.

4. 3 dalies b, d ir e punktuose nurodytų situacijų atžvilgiu, kai vykdančioji institucija vėliau gauna informacijos, pagal kurią ji gali nustatyti turto buvimo vietą, vykdančioji institucija gali vykdyti nutarimą konfiskuoti, neperduodant naujo konfiskavimo liudijimo, su sąlyga, kad prieš įvykdydama nutarimą konfiskuoti vykdančioji institucija paklausia priimančiosios institucijos, ar nutarimas konfiskuoti dar galioja.

5. Nepaisant 3 dalies, tuo atveju, kai priimančioji institucija yra nurodžiusi, kad galėtų būti konfiskuotas tokios pat vertės turtas, vykdančiosios institucijos nereikalaujama vykdyti nutarimo konfiskuoti, jeigu yra susidariusi viena iš 3 dalyje nurodytų aplinkybių ir nėra tokios pat vertės turto, kuris gali būti konfiskuotas.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Vykdymui taikoma teisė

1. Nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą turėtų reglamentuoti vykdančiosios valstybės teisė ir tik jos institucijos yra kompetentingos spręsti dėl jo vykdymo tvarkos ir nustatyti visas su tuo susijusias priemones.
2. Juridinio asmens atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti vykdomas net ir tuo atveju, kai vykdančioji valstybė nepripažįsta juridinių asmenų baudžiamosios atsakomybės principo.
3. Nepaisant 18 straipsnio 2 ir 3 dalių, vykdančioji valstybė negali be priimančiosios valstybės sutikimo nustatyti pagal 4 straipsnį perduotam nutarimui išaldyti arba pagal 14 straipsnį perduotam nutarimui konfiskuoti alternatyvių priemonių.

24 straipsnis

Pranešimas apie kompetentingas institucijas

1. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 19 d. kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie instituciją arba institucijas, kaip apibrėžta 2 straipsnio 8 ir 9 punktuose, kompetentingą (-as) pagal jos teisę tais atvejais, kai ta valstybė narė yra atitinkamai priimančioji valstybė arba vykdančioji valstybė.
2. Kiekviena valstybė narė, kai tai būtina dėl jos vidaus teisinės sistemos struktūros, gali paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų atsakingomis už išaldymo liudijimų ir konfiskavimo liudijimų administracinį perdavimą ir gavimą bei pagalbą jos kompetentingoms institucijoms. Kiekviena valstybė narė informuoja Komisija apie visas tokias taip paskirtas institucijas.
3. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT suteikia galimybę susipažinti su pagal šį straipsnį gauta informacija.

25 straipsnis

Ryšų palaikymas

1. Siekdamas užtikrinti veiksmingą šio reglamento taikymą, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija prireikus nedelsdamos konsultuojasi tarpusavyje, naudodamosi bet kuriomis tinkamomis ryšio priemonėmis.
2. Visus pranešimus, įskaitant pranešimus, kuriais siekiama spręsti sunkumus, susijusius su bet kurių nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymui reikalingų dokumentų perdavimu arba autentiškumo nustatymu, priimančioji institucija ir vykdančioji institucijai viena kitai teikia tiesiogiai ir, jeigu valstybė narė pagal 24 straipsnio 2 dalį yra paskyrusi centrinę instituciją, šie pranešimai, kai tikslinga, teikiami dalyvaujant tai centrinei institucijai.

26 straipsnis

Keli nutarimai

1. Jeigu vykdančioji institucija iš skirtingų valstybių narių gauna du ar daugiau nutarimų išaldyti ar nutarimų konfiskuoti, priimtų to paties asmens atžvilgiu, ir tas asmuo neturi pakankamai turto vykdančiojoje valstybėje, kad būtų įvykdyti visi nutarimai, arba jeigu vykdančioji institucija to paties konkretaus turto vieneto atžvilgiu gauna du ar daugiau nutarimų išaldyti ar nutarimų konfiskuoti, vykdančioji institucija nusprendžia, kuriuos nutarimus vykdyti pagal vykdančiosios valstybės teisę, nedarant poveikio galimybei atidėti nutarimo konfiskuoti vykdymą pagal 21 straipsnį.
2. Priimdama sprendimą vykdančioji institucija, jei įmanoma, teikia pirmenybę nukentėjusiųjų interesams. Ji taip pat atsižvelgia į visas kitas aktualias aplinkybes, įskaitant:
 - a) tai, ar turtas yra jau išaldytas;
 - b) atitinkamų nutarimų datas ir jų perdavimo datas;

- c) atitinkamos nusikalstamos veikos sunkumą ir
- d) vietą, kurioje buvo įvykdyta nusikalstama veika.

27 straipsnis

Nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymo nutraukimas

1. Jei nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti nebegali būti vykdomas arba nebegalioja, priimančioji institucija nedelsdama atšaukia nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti.
2. Priimančioji institucija bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis vykdančiąją instituciją nedelsdama informuoja apie nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti panaikinimą ir apie bet kokią sprendimą ar priemonę, dėl kurios nutarimas išaldyti arba nutarimas konfiskuoti turi būti panaikintas.
3. Gavusi priimančiosios institucijos pranešimą pagal 2 dalį, vykdančioji institucija iškart nutraukia nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti vykdymą, jeigu vykdymas dar neužbaigtas. Vykdančioji institucija nepagrįstai nedelsdama bet kuriomis raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis išsiunčia priimančiajai valstybei vykdymo nutraukimo patvirtinimą.

28 straipsnis

Išaldyto ir konfiskuoto turto administravimas ir disponavimas šiuo turtu

1. Išaldyto ir konfiskuoto turto administravimą reglamentuoja vykdančiosios valstybės teisė.
2. Vykdančioji valstybė administruoja išaldytą arba konfiskuotą turtą, siekdama užkirsti kelią jo vertės sumažėjimui. Tuo tikslu vykdančioji valstybė, atsižvelgiant į Direktyvos 2014/42/ES 10 straipsnį, turi galimybę parduoti arba perduoti išaldytą turtą.
3. Išaldytas turtas ir pinigai, gauti pardavus tokį turtą pagal 2 dalį, lieka vykdančiojoje valstybėje tol, kol pateikiamas nutarimas konfiskuoti ir nutarimas konfiskuoti įvykdomas, nedarant poveikio turto restitucijos galimybei pagal 29 straipsnį.
4. Vykdančioji valstybė neprivalo parduoti ar grąžinti konkrečių turto vienetų, kuriems taikomas nutarimas konfiskuoti, jei tie vienetai yra kultūros objektai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/60/ES ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 punkte. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis pareigai grąžinti kultūros objektus pagal tą direktyvą.

29 straipsnis

Išaldyto turto restitucija nukentėjusiajam

1. Jei priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija pagal savo nacionalinę teisę priėmė sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, priimančioji institucija informaciją apie tą sprendimą įtraukia į išaldymo liudijimą arba informaciją apie tą sprendimą vykdančiajai institucijai perduoda vėlesniu etapu.
2. Kai vykdančioji institucija informuojama apie sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, ji imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai atitinkamas turtas buvo išaldytas, kuo greičiau, laikantis vykdančiosios valstybės proceso taisyklių, būtų atlikta to turto restitucija nukentėjusiajam, jei būtina per priimančiąją valstybę, su sąlyga, kad:
 - a) neginčijama nukentėjusiojo nuosavybės teisė į tą turtą;
 - b) nereikalaujama, kad turtas būtų pateiktas kaip įrodymas baudžiamajame procese vykdančiojoje valstybėje, ir
 - c) nedaromas poveikis paveiktųjų asmenų teisėms.

Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai turtas tiesiogiai perleidžiamas nukentėjusiajam.

3. Jei vykdančioji institucija nėra įsitikinusi, kad 2 dalyje nurodytos sąlygos yra tenkinamos, ji nedelsdama ir bet kokiomis tinkamomis priemonėmis konsultuojasi su priimančiaja institucija, kad būtų rastas sprendimas. Jei sprendimo rasti neįmanoma, vykdančioji institucija gali nuspręsti neatlikti išaldyto turto restitucijos nukentėjusiajam.

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 159, 2014 5 28, p. 1).

30 straipsnis

Disponavimas konfiskuotu turtu arba pinigais, gautais pardavus tokį turtą

1. Jei priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija pagal savo nacionalinę teisę priėmė sprendimą atlikti konfiskuoto turto restituciją nukentėjusiajam arba kompensuoti jam žalą, priimančioji institucija informaciją apie tą sprendimą įtraukia į konfiskavimo liudijimą arba informaciją apie tą sprendimą vykdančiajai institucijai perduoda vėlesniu etapu.
2. Gavusi informaciją apie sprendimą atlikti konfiskuoto turto restituciją nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, vykdančioji institucija imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai atitinkamas turtas buvo konfiskuotas, kuo greičiau būtų atlikta jo restitucija nukentėjusiajam, kai būtina – per priimančiąją valstybę. Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai turtas tiesiogiai perleidžiamas nukentėjusiajam.
3. Jeigu vykdančioji institucija negali atlikti turto restitucijos nukentėjusiajam pagal 2 dalį, bet įvykdžius su tuo turtu susijusį nutarimą konfiskuoti buvo gauta pinigų, atitinkama pinigų suma restitucijos tikslais pervedama nukentėjusiajam, kai būtina, per priimančiąją valstybę. Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai pinigai tiesiogiai pervedami nukentėjusiajam. Visu likusiu turtu disponuojama pagal 7 dalį.
4. Jei vykdančioji institucija informuojama apie sprendimą kompensuoti žalą nukentėjusiajam, kaip nurodyta 1 dalyje, ir įvykdžius nutarimą konfiskuoti buvo gauta pinigų, atitinkama suma, jei ji neviršija liudijime nurodytos sumos, kompensavimo tikslais pervedama nukentėjusiajam, kai būtina, per priimančiąją valstybę. Vykdančioji institucija informuoja priimančiąją instituciją tuo atveju, kai pinigai tiesiogiai pervedami nukentėjusiajam. Visu likusiu turtu disponuojama pagal 7 dalį.
5. Jeigu priimančiojoje valstybėje vyksta procesas dėl turto restitucijos arba žalos kompensavimo nukentėjusiajam, priimančioji institucija apie tai atitinkamai informuoja vykdančiąją instituciją. Vykdančioji valstybė nedisponuoja konfiskuotu turtu tol, kol vykdančiajai institucijai bus perduota informacija apie sprendimą atlikti turto restituciją arba kompensuoti žalą nukentėjusiajam, net jei nutarimas konfiskuoti jau yra įvykdytas.
6. Nedarant poveikio 1–5 dalims, kitu nei pinigai turtu, kuris buvo gautas įvykdžius nutarimą konfiskuoti, disponuojama laikantis šių taisyklių:
 - a) turtas gali būti parduotas – tokiu atveju pajamomis iš pardavimo turi būti disponuojama pagal 7 dalį;
 - b) turtas gali būti perduotas priimančiajai valstybei su sąlyga, kad kai nutarime konfiskuoti nurodyta pinigų suma, priimančioji institucija davė savo sutikimą perduoti turtą priimančiajai valstybei;
 - c) atsižvelgiant į d punktą, jeigu neįmanoma taikyti a arba b punkto, turtu gali būti disponuojama kitu būdu pagal vykdančiosios valstybės teisę arba
 - d) priimančiajai valstybei sutikus, turtas vykdančiojoje valstybėje pagal jos teisę gali būti panaudotas viešaisiais interesais ar socialiniais tikslais.
7. Išskyrus atvejus, kai prie nutarimo konfiskuoti pridedamas sprendimas atlikti turto restituciją nukentėjusiajam arba kompensuoti žalą nukentėjusiajam pagal 1–5 dalis, arba jei atitinkamos valstybės narės susitaria kitaip, vykdančioji valstybė pinigais, gautais įvykdžius nutarimą konfiskuoti, disponuoja tokiais būdais:
 - a) jeigu suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti, yra lygi 10 000 EUR arba mažesnė, ta suma atitenka vykdančiajai valstybei arba
 - b) jeigu suma, gauta įvykdžius nutarimą konfiskuoti yra didesnė nei 10 000 EUR, vykdančioji valstybė 50 % tos sumos perduoda priimančiajai valstybei.

31 straipsnis

Išlaidos

1. Kiekviena valstybė narė padengia savo išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą, nedarant poveikio 28 straipsnyje išdėstytais nuostatomis, susijusiems su disponavimu konfiskuotu turtu.
2. Vykdančioji institucija gali pateikti pasiūlymą priimančiajai institucijai, kad išlaidomis būtų pasidalyta, tais atvejais, kai prieš vykdančioji institucija išsaldyti arba nutarimą konfiskuoti ar jį įvykdžius, paaiškėja, kad nutarimo vykdymas susijęs su didelėmis ar išimtinėmis išlaidomis.

Prie tokių pasiūlymų pridedamas išsamus vykdančiosios institucijos patirtų išlaidų išskaidymas. Atsižvelgdamos į tokių pasiūlymą, priimančioji institucija ir vykdančioji institucija pasikonsultuoja viena su kita. Kai tikslinga, Eurojustas gali tarpininkauti tokioms konsultacijoms.

Konsultacijos arba bent jų rezultatai protokoluojami bet kurioms raštiškai užfiksuoti leidžiančiomis priemonėmis.

32 straipsnis

Pareiga informuoti paveiktuosius asmenis

1. Nedarant poveikio 11 straipsniui, įvykdžius nutarimą išaldyti ar priėmus sprendimą pripažinti ir vykdyti nutarimą konfiskuoti, vykdančioji institucija, tiek, kiek tai įmanoma, nedelsdama informuoja jai žinomus paveiktuosius asmenis apie tokią įvykdymą ir tokią sprendimą pagal jos nacionalinėje teisėje nustatytas procedūras.
2. Informacijoje, kuri turi būti pateikta pagal 1 dalį, nurodomas vykdančiosios institucijos pavadinimas ir pagal vykdančiosios valstybės teisę turimos teisių gynimo priemonės. Šioje informacijoje taip pat bent jau glaustai nurodomos nutarimo priežastys.
3. Kai tikslinga, vykdančioji institucija gali prašyti priimančiosios institucijos pagalbos vykdamas 1 dalyje nurodytas užduotis.

33 straipsnis

Teisių gynimo priemonės vykdančiojoje valstybėje, nukreiptos prieš nutarimo išaldyti arba nutarimo konfiskuoti pripažinimą ir vykdymą

1. Paveiktieji asmenys turi teisę pasinaudoti veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis vykdančiojoje valstybėje, nukreiptomis prieš sprendimą dėl nutarimų išaldyti pagal 7 straipsnį ir nutarimų konfiskuoti pagal 18 straipsnį pripažinimo ir vykdymo. Teise į teisių gynimo priemonę naudojamosi vykdančiosios valstybės teisme pagal tos valstybės teisę. Nutarimų konfiskuoti atveju, pasinaudojimas teisių gynimo priemone gali turėti stabdomąjį poveikį, jei tai numatyta pagal vykdančiosios valstybės teisę.
2. Materialinės priežastys priimti nutarimą išaldyti arba nutarimą konfiskuoti negali būti ginčijamos vykdančiosios valstybės teisme.
3. Priimančiosios valstybės kompetentinga institucija informuojama apie visas teisių gynimo priemones, kuriomis pasinaudojama pagal 1 dalį.
4. Šis straipsnis nedaro poveikio priimančiojoje valstybėje taikomoms apsaugos priemonėms ir teisių gynimo priemonėms pagal Direktyvos 2014/42/ES 8 straipsnį.

34 straipsnis

Žalos atlyginimas

1. Tais atvejais, kai vykdančioji valstybė pagal savo teisę yra atsakinga už žalą, padarytą paveiktajam asmeniui dėl pagal 4 straipsnį jai perduoto nutarimo išaldyti arba pagal 14 straipsnį jai perduoto nutarimo konfiskuoti įvykdymo, priimančioji valstybė vykdančiajai valstybei atlygina bet kokią žalą, kurios suma buvo sumokėta paveiktajam asmeniui. Tačiau kai priimančioji valstybė gali įrodyti vykdančiajai valstybei, kad žala arba jos dalis buvo padaryta išimtinai dėl pastarosios valstybės veiksmų, priimančioji ir vykdančioji valstybės tarpusavyje susitaria dėl atlygintinos sumos.
2. 1 dalis nedaro poveikio valstybių narių teisei, reglamentuojančiai fizinių arba juridinių asmenų reikalavimus atlyginti žalą.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

35 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės reguliariai renka išsamius iš atitinkamų institucijų gaunamus statistinius duomenis. Jos tuos statistinius duomenis saugo ir kasmet siunčia juos Komisijai. Be Direktyvos 2014/42/ES 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, tie statistiniai duomenys apima valstybės narės iš kitų valstybių narių gautų nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti, kurie buvo pripažinti bei įvykdyti ir kuriuos pripažinti ir įvykdyti buvo atsisakyta, skaičių.

2. Valstybės narės Komisijai kasmet siunčia ir šiuos statistinius duomenis, kai atitinkamoje valstybėje narėje jų turima centriniu lygmeniu:

- a) atvejų, kai nukentėjusiajam buvo kompensuota žala arba atlikta turto, gauto įvykdžius nutarimą konfiskuoti pagal šį reglamentą, restitucija, skaičių ir
- b) vidutinę nutarimų išaldyti ir nutarimų konfiskuoti vykdymo pagal šį reglamentą trukmę.

36 straipsnis

Liudijimo ir formos pakeitimai

Komisijai pagal 37 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, susijusius su I ir II prieduose nustatytų liudijimų daliniais pakeitimais. Tokie daliniai pakeitimai turi atitikti šį reglamentą ir nedaryti poveikio jam.

37 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 36 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2020 m. gruodžio 19 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 36 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas išgalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 36 straipsnį priimtas deleguotasis aktas išgalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiskia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

38 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

Ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 20 d., o po to – kas penkerius metus, Komisija Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia ataskaitą dėl šio reglamento taikymo, be kita ko, dėl:

- a) valstybėms narėms numatytos galimybės padaryti ir atsiimti pareiškimus pagal 4 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 2 dalį;
- b) sąveikos tarp pagarbos pagrindinėms teisėms ir nutarimų išaldyti bei nutarimų konfiskuoti tarpusavio pripažinimo;
- c) 28, 29 ir 30 straipsnių, susijusių su išaldyto ir konfiskuoto turto administravimu ir disponavimu juo, turto restitucija nukentėjusiajam ir žalos kompensavimu nukentėjusiesiems taikymo.

39 straipsnis

Pakeitimas

Nuo 2020 m. gruodžio 19 d. šis reglamentas pakeičia Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatas, susijusias su turto išaldymu tarp valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas.

Nuo 2020 m. gruodžio 19 d. šis reglamentas pakeičia Pamatinį sprendimą 2006/783/TVR valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas, atžvilgiu.

Valstybių narių, kurioms šis reglamentas privalomas, atžvilgiu, nuorodos į Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR, kiek tai susiję su turto įšaldymu, ir nuorodos į Pamatinį sprendimą 2006/783/TVR laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

40 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas įšaldymo liudijimams ir konfiskavimo liudijimams, perduotiems 2020 m. gruodžio 19 d. arba vėliau.
2. Įšaldymo liudijimams ir konfiskavimo liudijimams, perduotiems anksčiau nei 2020 m. gruodžio 19 d., valstybėse narėse, kurioms šis reglamentas yra privalomas, po tos dienos toliau taikomi pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ir 2006/783/TVR tol, kol nutarimas įšaldyti ar nutarimas konfiskuoti galutinai įvykdomas.

41 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2020 m. gruodžio 19 d.

Tačiau 24 straipsnis taikomas nuo 2018 m. gruodžio 18 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2018 m. lapkričio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. EDTSTADLER

I PRIEDAS

IŠŠALDYMO LIUDIJIMAS

A SKIRSNIS.

Priimančioji valstybė:

Priimančioji institucija:

Patvirtinančioji institucija (jei taikytina):

Vykdančioji valstybė:

Vykdančioji institucija (jei žinoma):

B SKIRSNIS. Vykdyto skubumas ir (arba) prašoma įvykdymo data

1. Prašom nurodyti konkrečius skubos pagrindus:

- Turima pagrįstų priežasčių manyti, kad atitinkamas turtas bus skubiai perkeltas arba sunaikintas, konkrečiai:

.....

- Tyrimų arba procedūriniai poreikiai priimančiojoje valstybėje, konkrečiai:

.....

.....

2. Įvykdymo data:

- Konkreti data, jei prašoma:

- Reikiamas atitinkamų valstybių narių veiksmų koordinavimas

Šio prašymo pagrindai:

.....

.....

C SKIRSNIS. Paveiktasis (-ieji) asmuo (-enys)

Asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti, arba asmens (-ų), nuosavybės teise valdančio (-ių) turtą, kuriam nutarimas išaldyti taikomas, tapatybė (jei daromas poveikis daugiau kaip vienam asmeniui, prašom pateikti informaciją apie kiekvieną asmenį):

1. Tapatybės duomenys

i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavardė:

Vardas (-ai):

Kiti aktualūs vardai (pavardės) (jei taikytina):

Slapyvardžiai (pavardės) (jei taikytina):

Lytis:

Pilietybė:

Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei yra):

Asmens dokumento (-ų) (asmens tapatybės kortelės arba paso) rūšis ir numeris (jei žinoma):

.....

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas (jei nežinomas, paskutinis žinomas adresas):

.....

Kalba (-os), kurią (-as) paveiktasis asmuo supranta:

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

- asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti

- asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas išaldyti

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas:

Teisinė forma:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas (jei taikytina):

Registruota buveinė:

Registracijos numeris:

Adresas:

Atstovo vardas ir pavardė:

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

- asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas išaldyti
 asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas išaldyti

2. Prašom nurodyti vietą, kurioje turi būti vykdomas nutarimas išaldyti, jei ji skiriasi nuo pirmiau nurodyto adreso:

.....

3. Tretieji asmenys, kurių teisėms į turtą, kuriam taikomas nutarimas išaldyti, nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis (tapatybė ir priežastys):

.....

.....

4. Pateikti bet kurią kitą informaciją, padėsiančią įvykdyti nutarimą išaldyti:

.....

D SKIRSNIS. Informacija apie turtą, su kuriuo susijęs nutarimas

1. Prašom nurodyti, ar nutarimas susijęs su:

- pinigų suma
 konkrečiu (-iais) turto (materialiojo ar nematerialiojo, kilnojamojo ar nekilnojamojo) vienetu (-ais)
 tokios pačios vertės turtu (verte grindžiamo konfiskavimo atveju)

2. Jei nutarimas susijęs su pinigų suma arba tą pinigų sumą atitinkančios vertės turtu:

— vykdimui skirta suma vykdančiojoje valstybėje skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

— bendra nutarime nurodyta suma skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

Papildoma informacija:

— priežastys manyti, kad paveiktasis asmuo turi turto / pajamų vykdančiojoje valstybėje:

.....

— paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio apibūdinimas (jei įmanoma):

.....

— tiksli paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio vieta (jei ji nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

.....

— paveiktojo asmens banko sąskaitos duomenys (jei žinoma):

.....

3. Jei nutarimas susijęs su konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais) arba tokį turtą atitinkančios vertės turtu:

Nutarimo perdavimo vykdančiajai valstybei pagrindai:

- konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje
 konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra registruotas (-i) vykdančiojoje valstybėje

- priimančioji valstybė turi pagrįstų priežasčių manyti, kad visas (-i) nutarime nurodytas (-i) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) arba jo (jų) dalis yra vykdančiojoje valstybėje.

Papildoma informacija:

- priežastys manyti, kad konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje:

.....

- turto vieneto apibūdinimas:

.....

- turto vieneto buvimo vieta (jei ji nežinoma, paskutinė žinoma buvimo vieta):

.....

- Kita aktuali informacija (pvz., teismo paskirtas administratorius):

.....

E SKIRSNIS. Nutarimo išsaldyti priėmimo pagrindai

1. Faktų santrauka

Nurodyti nutarimo išsaldyti priėmimo priežastis, įskaitant:

- faktų santrauką, įskaitant nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) apibūdinimą:

.....

- tyrimo etapą:

.....

- išsaldymo priežastis:

.....

- kitą aktualią informaciją:

.....

2. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ų) priimtas nutarimas išsaldyti, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina (-os) įstatymo nuostata (-os):

.....

3. Ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios priimtas nutarimas išsaldyti, priimančiojoje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, ir ar ji įtraukta į toliau pateiktą nusikalstamų veikų sąrašą? (prašom pažymėti atitinkamą langelį) Kai nutarimas išsaldyti yra susijęs su keliomis nusikalstamomis veikomis, prašom nurodyti toliau pateikto nusikalstamų veikų sąrašo numerius (atitinkančius nusikalstamas veikas, apibūdintas pirmiau išdėstytuose 1 ir 2 punktuose).

- dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje
- terorizmas
- prekyba žmonėmis
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija
- neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis
- korupcija
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą ir kitas nusikalstamas veikas, darančias poveikį Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2017/1371
- pajamų iš nusikaltimų legalizavimas
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas
- kibernetiniai nusikaltimai

- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais
- pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi
- nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais
- žmonių grobimas, neteisėtas laisvės suvaržymas arba įkaitų ėmimas
- rasizmas ir ksenofobija
- organizuotas ar ginkluotas plėšimas
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius
- apgaulė
- reketas ir turto prievartavimas
- gaminių klastojimas ir piratavimas
- administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais
- mokėjimo priemonių klastojimas
- neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis
- neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis
- išžaginimas
- padegimas
- Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai
- neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas
- sabotžas

4. Visa kita aktuali informacija (pvz., ryšys tarp turto ir nusikalstamos veikos):

.....

F SKIRSNIS. Nutarimo ir (arba) prašymo taikyti konkrečius formalumus konfidencialumas

Poreikis išsaugoti nutarimo informacijos konfidencialumą po įvykdymo:

.....

Konkrečių formalumų poreikis įvykdymo metu:

.....

G SKIRSNIS. Jeigu išaldymo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei, pateikti šią informaciją:

1. Išaldymo liudijimas buvo perduotas šiai (-ioms) kitai (-oms) vykdančiajai (-iosioms) valstybei (-ėms) (valstybė ir institucija):

.....

.....

2. Išaldymo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei dėl šių priežasčių:

Jei nutarimas išaldyti susijęs su konkrečiais turto vienetais:

- manoma, kad įvairūs nutarime nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse
- konkrečiam turto vienetai išaldyti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje

Jei nutarimas išaldyti susijęs su pinigų suma:

- tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti išaldytas arba konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir kurioje nors vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime nurodytai sumai padengti

Kiti konkretūs poreikiai:

.....

3. Turto vertė, jei žinoma, kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje:

.....

4. Kai konkrečiam (-tiems) turto vienetui (-ams) išaldyti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje, veiksmų, kurių turi būti imtasi vykdančiojoje valstybėje, apibūdinimas:

.....

H SKIRSNIS. Ryšys su ankstesniu nutarimu išaldyti ir (arba) kitu (-ais) nutarimu (-ais) ar prašymu (-ais)

Prašom nurodyti, ar šis nutarimas išaldyti susijęs su ankstesniu nutarimu ar prašymu (pvz., nutarimu išaldyti, Europos tyrimo orderiu, Europos arešto orderiu arba savitarpio teisine pagalba). Jei taikytina, pateikti šią informaciją, pagal kurią galima nustatyti ankstesnį nutarimą ar prašymą:

— nutarimo / prašymo rūšis:

.....

— priėmimo data:

.....

— institucija, kuriai nutarimas (prašymas) buvo perduotas:

.....

— priimančiosios institucijos suteiktas registracijos numeris:

.....

— vykdančiosios (-ių) institucijos (-ų) suteiktas (-i) registracijos numeris (-iai):

.....

I SKIRSNIS. Konfiskavimas

Prašom nurodyti, ar:

prie šio išaldymo liudijimo pridedamas konfiskavimo liudijimas, išduotas priimančiojoje valstybėje (konfiskavimo liudijimo registracijos numeris):

.....

turtas turi likti išaldytas vykdančiojoje valstybėje, kol bus perduotas ir įvykdytas nutarimas konfiskuoti (numatoma konfiskavimo liudijimo pateikimo data, jei įmanoma):

.....

J SKIRSNIS. Alternatyvios priemonės

1. Prašom nurodyti, ar priimančioji valstybė leidžia vykdančiajai valstybei taikyti alternatyvias priemones, jeigu visiškai ar iš dalies neįmanoma įvykdyti nutarimo išaldyti:

Taip

Ne

2. Jei taip, nurodykite, kokios sankcijos gali būti taikomos:

.....

K SKIRSNIS. Išaldyto turto restitucija

1. Prašom nurodyti, ar priimtas sprendimas atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam:

Taip

Ne

Jei taip, prašom nurodyti šią informaciją apie sprendimą atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam:

Sprendimą priėmusi institucija (oficialus pavadinimas):

.....

Sprendimo data:

Sprendimo registracijos numeris

Turto, kurio restitucija turi būti atlikta, apibūdinimas:

Nukentėjusiojo vardas ir pavardė (pavadinimas):

Nukentėjusiojo adresas:

Jei ginčijama nukentėjusiojo nuosavybės teisė į turtą, prašom pateikti duomenis (asmenys, kurie ginčija nuosavybės teisę, priešastys ir t. t.):

.....

Jeigu atlikus turto restituciją galėtų būti padarytas neigiamas poveikis paveiktųjų asmenų teisėms, prašom pateikti duomenis (paveiktieji asmenys, teisės, kurioms galėtų būti padarytas neigiamas poveikis, priešastys ir t. t.):

.....

2. Ar priimančiojoje valstybėje narėje nagrinėjamas prašymas atlikti išaldyto turto restituciją nukentėjusiajam?

Ne

Taip, apie nagrinėjimo rezultatus bus pranešta vykdančiajai institucijai

Priimančiajai institucijai pranešama apie tiesioginį pervedimą nukentėjusiajam.

L SKIRSNIS. Teisių gynimo priemonės

Priimančiosios valstybės institucija, kuri gali pateikti papildomos informacijos apie procedūras dėl prašymo taikyti teisių gynimo priemones priimančiojoje valstybėje ir apie tai, ar galima pasinaudoti teisine pagalba, vertimo žodžiu ir raštu paslaugomis:

Priimančioji institucija (žr. M skirsnį)

Patvirtinančioji institucija (žr. N skirsnį)

Kita:

.....

M SKIRSNIS. Duomenys apie priimančiąją instituciją

Priimančiosios institucijos rūšis:

teisėjas, teismas, prokuroras

kita kompetentinga institucija, kurią paskyrė priimančioji valstybė

Institucijos pavadinimas:

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Bylos Nr.

Adresas:

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas):

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas):

El. paštas:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su priimančiąja institucija:

Asmens (-ų), su kuriuo (-iais) galima susisiekti dėl papildomos informacijos arba susitarti dėl praktinių nutarimo vykdymo aspektų, kontaktiniai duomenys, jei jie skiriasi nuo pirmiau nurodytų duomenų:

Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija:

Adresas:

El. paštas / tel. nr.:

Priimančiosios institucijos pareigūno ir (arba) jos atstovo, patvirtinančio išaldymo liudijimo turinio tikslumą ir teisingumą, parašas:

Vardas ir pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): Data: Oficialus antspaudas (jei naudojamas):
N SKIRSNIS. Duomenys apie instituciją, kuri patvirtino nutarimą išaldyti Prašom nurodyti institucijos, kuri patvirtino nutarimą išaldyti, rūšį, jei taikytina: ☐ teisėjas ar teismas ☐ prokuroras Patvirtinančiosios institucijos pavadinimas: Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): Bylos Nr.: Adresas: Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): El. paštas: Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšius su patvirtinančiąja institucija: Prašom nurodyti pagrindinį kontaktinį punktą vykdančiajai institucijai: ☐ priimančioji institucija ☐ patvirtinančioji institucija Patvirtinančiosios institucijos pareigūno ir (arba) jos atstovo parašas ir duomenys: Vardas ir pavardė: Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): Data: Oficialus antspaudas (jei naudojamas):
O SKIRSNIS. Centrinė institucija Jeigu paskirta centrinė institucija, atsakinga už išaldymo liudijimų administracinį perdavimą ir gavimą priimančiojoje valstybėje, prašom nurodyti: Centrinės institucijos pavadinimas: Kontaktinio asmens vardas ir pavardė: Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas): Bylos numeris: Adresas: Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas): Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas): El. paštas:
P SKIRSNIS. Pridedami dokumentai Prašom nurodyti prie liudijimo pridėtus dokumentus:

II PRIEDAS

KONFISKAVIMO LIUDIJIMAS

A SKIRSNIS.

Priimančioji valstybė:

Priimančioji institucija:

Vykdančioji valstybė:

Vykdančioji institucija (jei žinoma):

B SKIRSNIS. Nutarimas konfiskuoti

1. Teismas, priėmęs nutarimą konfiskuoti (oficialus pavadinimas):

.....

2. Nutarimo konfiskuoti registracijos numeris (jei yra):

.....

3. Nutarimas konfiskuoti priimtas (data):

.....

4. Nutarimas konfiskuoti tapo galutinis (data):

.....

C SKIRSNIS. Paveiktasis (-ieji) asmuo (-enys)

Asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, arba asmens (-ų), nuosavybės teise valdančio (-ių) turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti, tapatybė (jei daromas poveikis daugiau kaip vienam asmeniui, prašom pateikti informaciją apie kiekvieną asmenį):

1. Tapatybės duomenys

i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavardė:

Vardas (-ai):

Kiti aktualūs vardai (pavardės) (jei taikytina):

Slapyvardžiai (pravardės) (jei taikytina):

Lytis:

Pilietybė:

Asmens kodas ar socialinio draudimo numeris (jei yra):

Asmens dokumento (-ų) (asmens tapatybės kortelė arba pasas) rūšis ir numeris (jei žinoma):

.....

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas (jeigu adresas nežinomas, nurodyti paskutinį žinomą adresą):

.....

Kalba (-os), kurią paveiktasis asmuo supranta:

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

asmens, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti

asmens, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas

Teisinė forma:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas arba prekybinis pavadinimas (jei taikytina):

Registruota buveinė:

Registracijos numeris:

Adresas:

Atstovo vardas ir pavardė:

Prašom nurodyti paveiktojo asmens procesinę padėtį:

- asmuo, kurio atžvilgiu buvo priimtas nutarimas konfiskuoti
- asmuo, nuosavybės teise valdantis turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti

2. Prašom nurodyti vietą, kurioje turi būti vykdomas nutarimas konfiskuoti, jei ji skiriasi nuo pirmiau nurodyto adreso:

.....

3. Tretieji asmenys, kurių teisėms į turtą, kuriam taikomas nutarimas konfiskuoti, nutarimu daromas tiesioginis neigiamas poveikis (tapatybė ir priešastys)

.....

.....

4. Pateikti bet kurią kitą informaciją, padėsiančią įvykdyti nutarimą konfiskuoti:

.....

D SKIRSNIS. Informacija apie turtą, su kuriuo susijęs nutarimas

1. Teismas nusprendė, kad tas turtas:

- yra pajamos iš nusikalstamos veikos arba jų ekvivalentas, lygiavertis visai tokių pajamų vertei ar tik jos daliai,
- yra nusikalstamos veikos priemonės arba atitinka tokių priemonių vertę,
- yra konfiskuotinas priimančiojoje valstybėje taikant bet kuriuos iš Direktyvoje 2014/42/ES numatytų įgaliojimų konfiskuoti (įskaitant išplėstinį konfiskavimą)
- yra konfiskuotinas pagal bet kurias kitas nuostatas, susijusias su konfiskavimo įgaliojimais, įskaitant konfiskavimą nepriimant galutinio apkaltinamojo nuosprendžio pagal priimančiosios valstybės teisę, įvykus procesui, susijusiam su nusikalstama veika.

2. Prašom nurodyti, ar nutarimas susijęs su:

- pinigų suma
- konkrečiu (-iais) turto (materialiojo ar nematerialiojo, kilnojamąjo ar nekilnojamąjo) vienetu (-ais)
- tokios pačios vertės turtu (verte grindžiamo konfiskavimo atveju)

3. Jei nutarimas susijęs su pinigų suma arba tą pinigų sumą atitinkančios vertės turtu:

— vykdymui skirta suma vykdančiojoje valstybėje skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

— bendra nutarime nurodyta suma skaičiais ir žodžiais (nurodykite valiutą):

.....

Papildoma informacija:

— priešastys manyti, kad paveiktasis asmuo turi turto / pajamų vykdančiojoje valstybėje:

.....

— paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio apibūdinimas (jei įmanoma):

.....

— tiksli paveiktojo asmens turto / pajamų šaltinio vieta (jei ji nežinoma, paskutinė žinoma vieta):

— paveiktojo asmens banko sąskaitos duomenys (jei žinoma):

.....

4. Jei nutarimas susijęs su konkrečiu (-iais) turto vienetu (-ais) arba tokį turtą atitinkančios vertės turtu:

Nutarimo perdavimo vykdančiajai valstybei pagrindas:

- konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje
- konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra registruotas (-i) vykdančiojoje valstybėje
- priimančioji institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad visas (-i) nutarime nurodytas (-i) konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) arba jo (jų) dalis yra vykdančiojoje valstybėje.

Papildoma informacija:

- pagrindas manyti, kad konkretus (-ūs) turto vienetas (-ai) yra vykdančiojoje valstybėje:

.....

- turto vieneto apibūdinimas

.....

- turto vieneto buvimo vieta (jeigu nežinoma, paskutinė žinoma buvimo vieta):

.....

- visa kita aktuali informacija (pvz., teismo paskirtas administratorius):

.....

5. Informacija apie turto perskaičiavimą ir perdavimą

Jeigu nutarimas susijęs su konkrečiu turto vienetu, nurodyti, ar priimančiosios valstybės teisėje numatyta, kad konfiskavimas vykdančiojoje valstybėje gali būti vykdomas konfiskuojant pinigų sumą, atitinkančią konfiskuotino turto vertę:

- Taip
- Ne

E SKIRSNIS. Nutarimas išaldyti

Prašom nurodyti, ar:

- prie nutarimo konfiskuoti pridedamas priimančiojoje valstybėje priimtas nutarimas išaldyti (išaldymo liudijimo registracijos numeris):
.....
- turtas buvo išaldytas pagal ankstesnį vykdančiajai valstybei perduotą nutarimą išaldyti
 - nutarimo išaldyti priėmimo data:
 - nutarimo išaldyti perdavimo data:
 - institucija, kuriai jis buvo perduotas:
 - priimančiosios institucijos suteiktas registracijos numeris:
 - vykdančiųjų institucijų suteiktas registracijos numeris:

F SKIRSNIS. Nutarimo konfiskuoti priėmimo pagrindas

1. Faktų santrauka ir nutarimo konfiskuoti priėmimo priežastys, įskaitant nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) apibūdinimą ir kitą aktualią informaciją:
.....
2. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ų) priimtas nutarimas konfiskuoti, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina (-os) įstatymo nuostata (-os):
.....

3. Ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios priimtas nutarimas konfiskuoti, priimančioje valstybėje baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, ir ar ji įtraukta į toliau pateiktą nusikalstamų veikų sąrašą? (prašom pažymėti atitinkamą langelį). Kai nutarimas konfiskuoti yra susijęs su keliomis nusikalstamomis veikomis, prašom nurodyti toliau pateikto nusikalstamų veikų sąrašo numerius (atitinkančius nusikalstamas veikas, apibūdintas pirmiau išdėstytuose 1 ir 2 punktuose).

- dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje
- terorizmas
- prekyba žmonėmis
- seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija
- neteisėta prekyba narkotikais ir psichotropinėmis medžiagomis
- neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis
- korupcija
- sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą ir kitas nusikalstamas veikas, darančias poveikį Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2017/1371
- pajamų iš nusikaltimų legalizavimas
- valiutos, įskaitant eurą, padirbinėjimas
- kibernetiniai nusikaltimai
- nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais
- pagalba neteisėtai patekti į šalį ir joje apsigyventi
- nužudymas arba sunkus kūno sužalojimas
- neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais
- žmonių grobimas, neteisėtas laisvės suvaržymas arba įkaitų ėmimas
- rasizmas ir ksenofobija
- organizuotas ar ginkluotas plėšimas
- neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius
- apgaulė
- reketas ir turto prievartavimas
- gaminių klastojimas ir piratavimas
- administracinių dokumentų klastojimas ir neteisėta prekyba jais
- mokėjimo priemonių klastojimas
- neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis
- neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis
- prekyba vogtomis transporto priemonėmis
- išžaginimas
- padegimas
- Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priklausantys nusikaltimai
- neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas
- sabotažas

4. Visa kita aktuali informacija (pvz., ryšys tarp turto ir nusikalstamos veikos):

.....

G SKIRSNIS. Kai konfiskavimo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei, pateikite šią informaciją:

1. Konfiskavimo liudijimas buvo perduotas šiai (-ioms) kitai (-oms) vykdančiajai (-iosioms) valstybei (-ėms) (valstybė ir institucija):

.....

2. Konfiskavimo liudijimas buvo perduotas daugiau nei vienai vykdančiajai valstybei dėl šios priežasties:
Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su konkrečiais turto vienetais:
- manoma, kad įvairūs nutarime nurodyti turto vienetai yra skirtingose vykdančiosiose valstybėse
 - konkrečiam turto vienetai konfiskuoti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje
- Jei nutarimas konfiskuoti susijęs su pinigų suma:
- atitinkamas turtas nebuvo išaldytas pagal Reglamentą (ES) 2018/1805
 - Tikėtina, kad apskaičiuotosios turto, kuris gali būti konfiskuotas priimančiojoje valstybėje ir turto, kuris gali būti konfiskuotas kurioje nors vienoje vykdančiojoje valstybėje, vertės nepakaks visai nutarime konfiskuoti nurodytai sumai padengti
 - Kiti konkretūs poreikiai:
.....
3. Turto vertė, jei žinoma, kiekvienoje vykdančiojoje valstybėje:
.....
.....
4. Kai konkrečiam (-iems) turto vienetai (-ams) konfiskuoti reikia imtis veiksmų daugiau negu vienoje vykdančiojoje valstybėje, veiksmų, kurių turi būti imtasi vykdančiojoje valstybėje, apibūdinimas:
.....

H SKIRSNIS. Teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti

Prašom nurodyti, ar asmuo, kurio atžvilgiu priimtas nutarimas konfiskuoti, asmeniškai dalyvavo teismo posėdyje, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, susijęs su galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu:

1. Taip, asmuo asmeniškai dalyvavo teismo posėdyje.
2. Ne, asmuo asmeniškai nedalyvavo teismo posėdyje
3. Ne, pagal nacionalines proceso taisykles nebuvo surengta jokių bylos nagrinėjimo posėdžių
4. Jei pažymėjote 2 punkto langelį, prašom patvirtinti vieną iš šių papunkčių:
 - 4.1.a. asmeniui buvo asmeniškai ... (metai / mėnuo / diena) įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą, ir asmuo buvo informuotas, kad nutarimas konfiskuoti galėtų būti priimtas, jeigu jis ir neatvyks į teismo posėdį
ARBA
 - 4.1.b. asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas, tačiau jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teismo posėdžio, po kurio buvo priimtas nutarimas konfiskuoti, laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog tas asmuo žinojo apie numatytą teismo posėdį ir buvo informuotas, kad nutarimas konfiskuoti gali būti priimtas, net jeigu jis neatvyks į teismo posėdį
ARBA
 - 4.2. žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliotojį advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teismo nagrinėjimo metu, ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teismo nagrinėjimo metu;
ARBA
 - 4.3. ... (metai / mėnuo / diena) asmeniui įteikus nutarimą konfiskuoti ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese tas asmuo turėjo teisę dalyvauti ir kurie suteikė galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujų įrodymų nagrinėjimą, o po šio proceso pirminis nutarimas konfiskuoti galėtų būti panaikintas, ir
 - asmuo aiškiai nurodė, kad neginčija nutarimo konfiskuoti
ARBA
 - asmuo per taikomą laikotarpį nepareikalavo pakartotinio bylos nagrinėjimo arba nepateikė apeliacinio skundo

5. Jeigu pažymėjote 4.1b, 4.2 ar 4.3 papunkčio langelį, prašom pateikti informaciją apie tai, kaip buvo įvykdyta atitinkama

I SKIRSNIS. Alternatyvios priemonės, įskaitant laisvės atėmimo sankcijas

1. Prašom nurodyti, ar priimančioji valstybė leidžia vykdančiajai valstybei taikyti alternatyvias priemones, jeigu visiškai ar iš dalies neįmanoma įvykdyti nutarimo konfiskuoti:

- Taip
 Ne

2. Jeigu taip, prašom nurodyti, kokias priemones galima taikyti:

- laisvės atėmimas (maksimalus laikotarpis):

 viešieji darbai (arba lygiavertė sankcija) (maksimalus laikotarpis):

 kitos priemonės (apibūdinimas):

J SKIRSNIS. Sprendimas dėl turto restitucijos nukentėjusiajam arba dėl jo patirtos žalos atlyginimo

1. Kai aktualu, prašom nurodyti:

- Priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija priėmė sprendimą dėl nukentėjusiojo patirtos žalos atlyginimo arba restitucijos sumokant šią pinigų sumą:

 Priimančiosios valstybės priimančioji institucija arba kita kompetentinga institucija priėmė sprendimą dėl šio turto, išskyrus pinigus, restitucijos nukentėjusiajam:

 Priimančiojoje valstybėje vyksta teismo procesas dėl turto restitucijos nukentėjusiajam arba dėl jo patirtos žalos atlyginimo ir vykdančiajai institucijai bus pranešta apie jo rezultata

2. Sprendimo dėl turto restitucijos nukentėjusiajam arba jo patirtos žalos atlyginimo duomenys:

Sprendimą priėmusi institucija (oficialus pavadinimas):
 Sprendimo data:
 Data, kai sprendimas tapo galutinis:
 Sprendimo registracijos numeris (jei yra):
 Turto, kurio restitucija turi būti atlikta, apibūdinimas:
 Nukentėjusiojo vardas ir pavardė:
 Nukentėjusiojo adresas:
 Priimančiajai institucijai pranešama apie tiesioginį pervedimą nukentėjusiajam.

K SKIRSNIS. Duomenys apie priimančiąją instituciją

Institucijos pavadinimas:

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Bylos Nr.:

Adresas:

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas):

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas):

El. paštas:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su priimančiąja institucija:

Asmens (-ų), su kuriuo (-iais) galima susisiekti dėl papildomos informacijos arba susitarti dėl praktinių nutarimo įvykdymo arba turto perleidimo aspektų, kontaktiniai duomenys, jei jie skiriasi nuo pirmiau nurodytų duomenų:

Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija:

Adresas:

El. paštas / tel. nr.:

Priimančiosios institucijos pareigūno ir (arba) atstovo, patvirtinančio konfiskavimo liudijimo turinio tikslumą ir teisingumą, parašas:

Vardas ir pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei naudojamas):

L SKIRSNIS. Centrinė institucija

Jeigu paskirta centrinė institucija, atsakinga už konfiskavimo liudijimų administracinį perdavimą ir gavimą priimančiojoje valstybėje, prašom nurodyti:

Centrinės institucijos pavadinimas:

Kontaktinio asmens vardas ir pavardė:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Bylos numeris:

Adresas:

Tel. nr. (šalies kodas) (srities / miesto kodas):

Faksas (šalies kodas) (srities / miesto kodas):

El. paštas:

M SKIRSNIS. Priimančiosios valstybės mokėjimo duomenys:

IBAN:

BIC:

Banko sąskaitos turėtojo pavadinimas:

N SKIRSNIS. Pridedami dokumentai

Prašom nurodyti prie liudijimo pridėtus dokumentus: